

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte tylko od redakcji.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; świąteczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct., drugi 80 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednierzowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkierzowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji w Paryżu wykażone agencja p. A. J. A. m. s. Bu. Clement 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem pismem odręcznym z dnia 30 października b. r. nadać dziedzicznemu członkowi Izby panów Rady państwa, księciu Adamowi Sapieży, godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie nadał Karolowi Skiminie, kanceliście przy c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach posadę kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych przy c. k. sądzie powiatowym w Radomyślu, zaś zamianował Antoniego Pilarskiego, podoficera rachunkowego I klasy przy 56 batalionie obrony krajowej w Kolbuszowie, kancelistą przy c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 listopada.

Gabinet p. Brissona objawia w przededniu zebrania się parlamentu taką chwiejność, że najmisterniejsze nawet argumenta prasy republikańskiej nie są zdolne odeprzeć zarzutów prasy konserwatywnej, iż zapewnienia półurzędowe, głoszone bezpośrednio po wyborach ściślejszych, o skonsoleidowaniu większości parlamentarnej dla gabinetu, były tylko fanfaronadą. Zaletą osobistą p. Brissona jest to, że sam uważał swoją czynność po objęciu rządów za tymczasową, że nie tajne mu były trudności, stworzone uległością wielu członków gabinetu dla prądów radykalnych, i że na koniec czuł, iż nie jest w stanie podjąć walki z całym zastępem frakcyj, przy-

zwyczajonych od czasu rządów republikańskich do narzucania swoich opinii gabinetom. Ujemną natomiast stroną tak samego prezesa gabinetu, jak i jego umiarkowańszych kolegów było, że bierność swoją posuwając do przesady, nie zdołali za to innych, skrajniejszych członków ministerstwa powstrzymać od wybryków i lekkomyślnych obietnic. Tak ta okoliczność, jak znów z drugiej strony tendencyjne lekceważenie życzeń i rad konserwatystów, doprowadziło do tego, że obecnie, jak to widzimy z licznych relacji, gabinet nie umie lub obawia się podnieść na stanowisko szerszego programu politycznego, lecz myśli jedynie o takim wyjściu z trudności, któreby jak najmniej wywołało głosów opozycyjnych. Do położenia tego przyczynili się przede wszystkim zwolennicy teorii skrajnych, tak samo dziś, jak przed pół rokiem skorzy do eksperymentów społecznych. Nie bacząc, iż lada chwila może wybuchnąć kwestya o byt samej republiki, kwestyę tę narzucają sami i podnoszą konieczność zwołania konstytuanty dla rewizji konstytucji, bez względu na ostrzeżenia gabinetu, który niebezpieczeństwo widzi. Gabinet ten do niedawna był wyrazem ich życzeń i uczuć, lecz w chwili, gdy w imię porządku głos podniósł, stał się od razu w ich przekonaniu podejrzanym lub inspirowanym przez reakcję.

W takich warunkach i wobec skarg podniesionych z prowincji i w stolicy na upadek ekonomiczny i na wielkie ciężary, wzrastające w skutek polityki kolonialnej, uważało ministerstwo za rzecz najodpowiedniejszą, zająć się przede wszystkim budżetem i polityką kolonialną. O ile jednak widzimy, po bliższym rozpatrzeniu się w środkach, które gabinet uważa za deskę ratunku, są

one bardzo chwiejne. Oto powiedział, że budżet na r. 1886 nie będzie zawierał żadnych pozycji nadzwyczajnych, tymczasem będzie to tylko fikcyą. Ministerstwo bowiem ma zamiar wnieść wprzód przedłożenie o kredytach uzupełniających do budżetu na rok bieżący i rok następny, a dopiero budżet roku 1887 przedstawiłby się bez obciążenia wydatkami nadzwyczajnymi. Ale i to mogłoby przyjść do skutku tylko w razie uchylecia z porządku dziennego polityki kolonialnej. Pod tym względem jest gabinet pana Brissona niezdecydowany. Z jednej strony obawia się owych zjednoczonych zwolenników republiki z obozu skrajnego, z drugiej zaś, obozu konserwatywnego, który przede wszystkim zarzuca gabinetowi brak szczerości. Czy więc na szczerotę tę zdobędzie się gabinet, czy odważy się szukać w Izbie poparcia także wstronnictwie umiarkowanym, opuściwszy radykałów, bliska przyszłość pokaże, a od tego i los gabinetu Brissona stanowczo zależeć będzie.

Lwów, 5 listopada

Krajowa Rada szkolna przesłała wszystkim okręgowym radom szkolnym oraz dyrektorom gimnazjów szkół realnych i seminarjów nauczycielskich, celem zakomunikowania wszystkim nauczycielom, następujące rozporządzenie pana Ministra wyznań i oświecenia:

„Podczas ostatnich wyborów posłów do Rady państwa wyszło na jaw, że osobistości, należące do stanu nauczycielskiego takich szkół, których zadaniem jest nie tylko uczyć, ale też i wychowywać, w sposób uderzający w oczy brały udział w walkach stronnictw, zajmując się zbieraniem głosów albo też występując w charakterze politycznych szermierzy. Nie mogę pochwalić takiego wykraczania z granic zawodu, w którym przykład wywiera tak potężny wpływ na młodzież i takiego udziału w ruchu, który spokojnemu działaniu szkoły tylko

przeszkadzać może. Szkoła ma bowiem pełne prawo wymagać, ażeby jej mogły być powierzane z zaufaniem dzieci rodziców wszystkich stronnictw i narodowości; a prawo to może doznać uszczerbku, skoro ci, do których zadań należy naprowadzać podrastające pokolenie przez zatrudnienie naukowymi przedmiotami do nieuprzedzonego sposobu myślenia i pojmowania, sami rzucają się w wir działań stronnictw, dając przez to powód do powątpiewania o własnym nieuprzedzonym stanowisku w sprawach stronnictw i narodowości. Daleki jestem od żądania, ażeby ktokolwiek nakładał sobie przymus, krepując poręczoną mu ustawami swobodę w wykonywaniu prawa przysługującego mu jako obywatelowi państwa; wolno mi jednakże oczekiwać, że nauczyciel, kategorii wyżej wymienionej, w wykonywaniu tego prawa z właściwym taktem będzie wszystkiego unikał, co by mogło narazić na uszczerbek jego powagę, uszczuplić należne mu przywiązanie i zaufanie choćby tylko w części poruczonej mu młodzieży i wprowadzić go w sprzeczność z jego wzniosłymi obowiązками.”

Delegacye.

Wiedeń, 3 listopada.

(Korespondencya Gazety Lwowskiej).

(G) Obrady komisyjne w Delegacyi austriackiej dziś dopiero się rozpoczęły, a to bardzo obszerną, ale spokojną dyskusją ogólną nad działem zwyczajnych wydatków etatu wojskowego. Zagaił ją referent delegowany Matuz zapowiedział, że stosownie do rezolucji Izby poselskiej, uchwalonej na wniosek posła Popowskiego, o polepszeniu żywności dla szeregowców i naprawie sunków sanitarnych, uczyni tutaj także wniosek o uchwalenie takiejże rezolucji. Pozem zaraz minister wojny, hrabia Bylandt-Rheidt zabrał głos do bardzo obszernego przemówienia, które tutaj wedle urzędowego sprawozdania streszczamy. Rezolucya Izby poselskiej znana jest panu Ministrowi wraz z jej umotywowaniem, bo przesłał mu ją w stenograficznym protokole pan Minister obrony krajowej, jako dowód pieczołowitości reprezentacji ludności o armię. W tym duchu sam także ją poj-

Listy z Krakowa.

1.

Miasto grobów i to królewskich grobów, nie jest miastem umarłych, żyjący jednak w niem mieszkańcy mają jakiś dziwny do wszelkich żałobnych obrzędów pociąg. Krakowianie nie tylko czczą umarłych i ich pamięć, ale do pewnego stopnia rozkoszują się w pośmiertnych i pogrzebowych uroczystościach wszelkiego rodzaju. Pogrzeb w Krakowie zajmuje zupełnie wyjątkowe miejsce, nie jest on tylko oddaniem ostatniej usługi, ale także wypadkiem budzącym ogólne uczucia, a po części publiczną rozrywką. Zapowiedź pogrzebu niewątpliwie budzi tu żałośnie uczucia, ale przede wszystkim ciekawość. Nie dlatego, żeby Krakowianie mieli złe serca lub objętymi byli na zgon znajomych i przyjaciół, cheiwi są oni żałobnych obrzędów, ale że mają do nich jakiś wrodzony a praktyką wykształcony zmysł, że wyrobili w sobie stopniowo to, co nazwemy fanatyzmem grobów, w których niezmiernie lubią przebywać i z nimi obcować. Nareszcie być może, iż będąc nieraz mistrzami w dokuczaniu bliźnim za życia, Krakowianie mniemają, iż wynagrodzą im to pośmiertnymi owacyami i wspaniałem, tłumami uroczystościami. A zapewne jest także nieco tęsknoty za wspaniałą przeszłością w tem zamiataniu grobów i pogrzebów. Dość, że jestto poniekąd specjalnością Krakowa owo poufanie się ze śmiercią i ta muzyka mogił. Byli dawniej ludzie, nieocenione a prawdziwie krakowskie typy, niestety także co-

raz bardziej z widowni znikające, których życie, zapewniały w znacznej części, śmierci i pogrzeby, przewidywanie i zapowiedzi tychże; zwiastowanie zgonu i urządzanie żałobnego obrzędu było dla nich, niemal a ważnem zajęciem. Pamiętam, jak słynny z dowcipu Kazimierz Starzeński, regimentarz Krakusów, złożony chorobą, gdy z niej wyszedł, jednemu z nich, reszta nader zacnemu człowiekowi i miłemu towarzyszkowi, powiedział żartobliwie: „No i cóż, zawiedla nadzieja! Nie będzie pogrzebu!” Bo właśnie to jest rysem charakterystycznym, że owi pieczeniarscy śmieci, których rodzaj bynajmniej nie wygasł, aczkolwiek mniej dziś jest już typowym, są wcale przyjemnymi ludźmi i ze słodkim uśmiechem na ustach zapowiadają lub donoszą ci o śmierci znajomego, a z pewnem zadowoleniem oznaczają dzień pogrzebu. To nie złe serce, to specyalność.

Pojmiecie jednak łatwo, że wobec tego rozmiłowania w pośmiertnych pompach i próżnościach, Dzień Zaduszny stanowi epokę w życiu tutejszem. Obrzędy żałobne i procesye, są jedynymi chwilami, w których w Krakowie nie tylko widzisz tłumy, ale nawet walczyć z nimi musisz, chcąc przejść przez ulicę lub raczej przecisnąć się.

Od niedzieli już cała, rzecz można, ludność Krakowa, zmierzająca i dążąca w stronę cmentarza niemal *al giorno* oświetlonego i w najrozmaitsze ustrojone wieńce i ozdoby. Począwszy od Rynku, do miejsca ostatniego spoczynku zmarłych, snują się niezliczone gromady ludzi a także i powozów, i wtedy, ale tylko wtedy, ruch i ożywienie przypominały paryskie bulwary! A tak Kraków styka się z Paryżem dwoma ostatecznościami, spotęgowaniem życia i końcem wszelkiego życia.

Nie brakło niestety obok wielkiej, publicznej pogrzebowej uroczystości, innych mniej ogólnych, lecz istotnie żałobnych żałobnych uroczystości. Odprowadziliśmy na miejsce ostatniego spoczynku, niezmiernie miłego towarzysza, od najmłodszych lat ścisłe zespolonego ze społeczeństwem krakowskim, hr. Stanisława Ostrowskiego, które mu zwięzłe a pełne wdzięku wspomnienie poświęcił w *Czasie* p. Paweł Popiel. Mało znałem ludzi, którzyby tak dobrze rozumieli się na żarcie, jak Stanisław Ostrowski, a że to pierwszy warunek w życiu towarzyskim, łatwo pojąć, jak wdzięczną i łatwą była z nim rozmowa; tem to było u niego cenniejszem, że pochodziło nie tylko z pewnej wyższości umysłowej, ale także z nadzwyczaj dobrego serca, pełnego prostoty i uprzejmości w życiu usposobienia. Szczególnym zbiżeniem okoliczności, Ostrowski zmarł w domu Wodzickich w Rynku w tym samym dniu i niemal o tej samej godzinie, w którym przed rokiem zakończył swój, pełen dla kraju zasług, żywot, Henryk Wodzicki. W tę również rocznicę, wypadł wybór do Sejmu w miejsce hr. Wodzickiego.

Czynności zatem wyborcze, przeplatane były żałobnymi wspomnieniami i oddaniem pośmiertnych usług.

Te smutne rzeczywistości śmierci przypominają mi, iż jest w Krakowie uczone grono, które od pewnego czasu zajmuje się poezją tamtego świata. Grono to złożone z profesorów, literatów i dyktantów oddaje się studjum a raczej beletrystycznym i filozoficznym rozpamiętywaniom nad Dantem. Środowe wieczory dantejskie stały się jednym z ognisk tutejszego życia umysłowego, które jest najlepszą częścią Krakowa a na różne rozpada się działy, o których nie-

raz przyjdzie nam pomówić. Jak wielki poeta przenosi czytelnika w różne strony i strefy ziemskiego świata, tak i wieczory dantejskie odbywają się kolejno to u hr. Zygmunta Cieszkowskiego, to u profesora Kazimierza Morawskiego, to u innych znakomitości naukowych lub literackich. Jednym z uczestników tych zebrań jest następca dr. Bratranka na katedrze literatury niemieckiej przy Uniwersytecie Jagiellońskim, profesor Kreuznach, który w tym roku wyklada literaturę niemiecką z XVI i XVII stulecia. Pochodzi on z Frankfurtu nad Menem, a zatem ze stron, w których niemiecki duch mniej ociążały i pedantyczny niż gdzieindziej, chętnie uprawia dziedziny fantazyi, poezyi i piękna. Uczony i estetyk profesor Kreuznach, jest przede wszystkim doskonałym znawcą literatury dramatycznej i teatru i posiada tę żywość umysłu, którą może Niemcy z nad Renu zawdzięczają sąsiedztwu Francji a co czyni naukę przystępniejszą a chroni od wyłączonego zapatrywań. Profesor Kreuznach w krótkim bardzo czasie, nauczył się po polsku tak dalece, że włada dobrze językiem naszym, i że literatura nasza nie jest już mu obcą, ani też ruch umysłowy tutejszy, w którym czynny bierze udział. Jest to nie tylko dla uniwersytetu, ale i dla Krakowa cenny nabytek, już dlatego, że w osobie uczonego profesora przybył nader miły człowiek. — Ale wracając do dantejskich wieczorów *guarda e passa*; grono, które na nie uczęszcza, nie jest liczne, składa się jednak z wytwornych znawców; czasem tylko przypuszczonym bywa jaki znakomity przejezdny, jak hr. K. Lanckoroński, który właśnie bawił w przeszłym tygodniu w Krakowie i odwiedził pracownię rzeźbiarzy, co nad modelem

muje, nie zważając na to, że możnaby dopatrzeć się w niej zarzutu dla Ministerstwa wojny, szczególnie pod względem troski o zdrowie żołnierza. Chcąc tedy odpowiedzieć na tę rezolucję, pomówi o wszystkich okolicznościach, których w rezolucji nie uwzględniono.

W czasach pokojowych — mówi pan Minister wojny — i wśród normalnych okoliczności wpływają na zdrowie armii: służba sanitarna w ogólności, a szczególnie piecza o chorych w zakładach leczniczych; kwaterunek, stosunki sanitarne w miejscu załogi, opalanie mieszkań wojskowych, ubranie żołnierzy, trudny pierwszy wyćwiczanie rekruta, żywność i stopień cielesnego rozwoju rekruta w chwili szeregowania. Zanim przystąpię do tych punktów, muszę nadmienić, że liczba wypadków śmierci w armii naszej w r. 1882, jak ją podał p. interpelant w Izbie poselskiej, jest prawdziwa, równie jak prawdą jest, iż w armii pruskiej w tymże roku stosunek śmiertelności wynosił tylko $4\frac{1}{2}$ na tysiąc. Ale porównanie to jest nietrafne; albowiem rok 1882, w którym odbyła się częściowa mobilizacja i kampania krywościańska, był dla armii austriackiej anormalny, gdy tymczasem dla pruskiej był to rok normalny. Ścisłejsze rozpoznanie liczb statystycznych dowodzi zresztą, że w królestwach i krajach austriackich śmiertelność wynosiła tylko $6\frac{1}{2}$ na tysiąc, w krajach węgierskich $5\frac{1}{2}$ na tysiąc. Kto zaś wylicza 8 na tysiąc, ten wciąga do obrachunku Bośnię i Hercegowinę, gdzie śmiertelność wznosi się do 16 na tysiąc. Porównanie Monarchii, ale bez zajętych krajów, z Prusami, nie wykazuje przeto tak wielkiej różnicy, jak twierdzono. Tu pan Minister, na dowód, że stosunek śmiertelności ustawicznie się polepsza, przytacza liczby, wedle których z 11-18% w r. 1874 zeszedł na 6-2% w r. 1884; podobnie stosunek chorych z 39-6% na 32-2%.

Przystępując do omówienia rzeczy wedle wymienionych powyżej momentów wpływowych, pan Minister stwierdza, że pod względem służby sanitarnej, a szczególnie pieczy o chorych w zakładach leczniczych zaprowadzono za czasów jego urzędowania znaczne ulepszenia w wentylacji, opale, kąpielach, odosobniono zaraźliwe chorych, zastosowano nowe środki lecznicze i zapobiegawcze; a nie szczędzono na to wydatków, bo Rząd wspólny był przekonany, że, gdyby wypadło przekroczyć przyzwolone kwoty, nie spotkałby się z oporem Delegacji. Starałem się też — mówi p. Minister — o przychówek sił wojskowo-lekarskich. Niestety jedyny właściwy sposób pozyskania przychowku, t. j. utworzenie akademii wojskowo-lekarskiej, nie wszedł w wykonanie dla oporu rządu węgierskiego. Dlatego pomnażam stypendya dla aspirantów stanu wojskowo-lekarskiego na czas, dopóki nie wyjaśni się może zapytywania na sprawę utworzenia akademii.

Drugi moment wpływowy stanowi kwaterunek. Gdy nowa ustawa o sile zbrojnej weszła w życie, okazał się wielki brak koszar. Od zaprowadzenia nowej ustawy kwaterunkowej wiele już pod tym względem się stało, ale braknie jeszcze $\frac{1}{4}$ pomieszczeń dla piechoty, $\frac{1}{2}$ dla konnicy i $\frac{1}{4}$

dla artylerii. W tym względzie skazany jestem na przychyłność krajów, które postępują sobie bardzo rozmaicie. Z szczególniejszą wdzięcznością wypada mi wspomnieć o Morawie i podziękować w pierwszym rzędzie posłowi Promberowi (z klubu niemieckiego) za wzorowe koszary morawskie. Bardzo opłakany natomiast jest stan rzeczy w Galicyi. Braknie tam jeszcze najzupełniej koszar dla 12 batalionów piechoty, 39 szwadronów konnicy i 6 baterji artylerji; a wszakże chodzi tam o wojska stale załogujące w kraju. Galicyjski Wydział krajowy wyznaczył wprawdzie po 120.000 złr. na trzy lata, ale komu wiadomo, że koszary na jeden batalion kosztują 200.000 złr., łatwo sobie obliczy, ile czasu upłynie, zanim naprawdę zaradzi się złemu. W Galicyi zachodzi i ta wielka niedogodność, że nie ma tam prawie żadnych ujeżdżalni pod dachem. Gminy dla wielkiego kosztu nie chcą nie czynić, a stajania, które Ministerstwo podjęło przez układy z osobami prywatnymi, rozbijają się o warunki, których przyjąć nie mogą. Złe pomieszczenie wojsk w Galicyi bardzo niekorzystnie wpływa na zdrowie ich. A ponieważ rezolucja Izby poselskiej wyszła właśnie z grona posłów z Galicyi, przeto apeluję do delegatów z Galicyi, aby ich kraj starał się o lepszy kwaterunek dla własnych synów.

Trzecim momentem wpływowym są stosunki sanitarne w miejscu załogi. Oto śmiertelność wskutek tyfusu wynosi w Krakowie 158, we Lwowie 41, w Budapeszcie 93, a w Wiedniu 23 na 100.000 mieszkańców. Naprawa tego wychodzi poza sferę władzy Ministerstwa wojny. Przy tej sposobności powtarzam ostrzeżenie, ażeby nie wyrwano z statystyki liczb pojedynczych, choćby prawdziwych, by wysnuwać z nich konkluzje; bo kto nie chce popaść w błąd, musi znać sprawę najzupełniej.

Czwarty punkt stanowi opał. Nawet w tak zwanych pismach fachowych wszędzie się w tym względzie agitacja taka, że aż trudno uwierzyć, ale polegająca na zupełnej nieświadomości rzeczy. Sprawa opału bowiem zmieniła się bardzo, bo chociaż przeznaczone są nań stałe pożyczki, to jednak wypłaca się go w miarę rzeczywistej potrzeby, a nigdy nie odmawia się przewyżki ponad obliczoną miarę.

Piąty punkt stanowi przydziewek. Teraźniejszy datuje z roku 1867; powstał pod bezpośrednim wrażeniem kampanii roku poprzedniego i w zamiarze oszczędzania wydatków. Jako główną część przydziewku przyjęto bluzy, która, co prawda, nie jest najlepsza na wszelką temperaturę i pogodę, ale tak się wylała u nas, że byłoby bardzo trudno odrzucić ją znowu. Zresztą w każdym przydziewku można znaleźć wiele do krytykowania, a rozlicznym, sprzecznym między sobą żądaniem trudno uczynić zadość. Trzeba też mieć na względzie koszt ogromny, któryby sprawiła zmiana przydziewku, zwłaszcza gdy się nie wie, czy ten wydatek przyniosłby domniemany pożytek. Dlatego nie zmieniałem przydziewku, ale zaraz w pierwszych dniach urzędowania nakazałem nosić kamizelki pod bluzy, a na terytorjum okupacyjnym i w

północnych krajach Monarchii, zarządziłem nadto noszenie podwójnej bielizny i w znacznej części kaftaników i spodni wełnianych; wszystko to bez podwyższenia wydatków. Brak krytycznych ujeżdżalni i należytego kwaterunku w Galicyi, jakoteż względy na klimat, nakłoniły mnie do zaprowadzenia u dragonów i ułanów kuzuszków takich, jakie dotychczas miała husaria, co w Galicyi przeprowadzono już w tym roku, a przeprowadzi się w całej konnicy w dwu latach następnych. Ponieważ stało się to wszystko bez zażądania osobnych kredytów od Delegacji, przeto nieznane są te zarządzenia, a w opinii publicznej przeważa mniemanie, iż rząd oszczędza na armii.

A dalej wpływają na zdrowie żołnierza trudy ćwiczeń rekrutkich. U nas ćwiczy się rekruta w piechocie 8 tygodni, w Niemczech 14 tygodni, w Francji $3\frac{1}{2}$ miesięcy, w Rosyi 4 do 5 miesięcy. U nas nie przeprowadza się całkowitego wyćwiczania od razu, lecz przygotowuje się rekruta do stopniowego dalszego wykształcenia po szeregowaniu z żołnierzami. Instrukcje nasze dla tych, którzy ćwiczą rekrutów, są na wskroś przejęte duchem ludzkości, a poczuć potrzeba jak największej łagodności w obchodzeniu się z naszym często tak słabo rozwiniętym materiałem ludzkim zapuściło między oficerami głębokie korzenie. W kwalifikacyjnej nocie ich znajduje się osobno rubryka z zapytaniem, jak oficer postępuje sobie z ludźmi i czy ludzie go lubią; przy mianowaniu komendantów kładzie się wielką wagę na tę rubrykę. Gdyby nie ta łagodność, ludność Bośni i Hercegowiny nie byłaby tak łatwo zżyła się z niewyznaczoną u niej służbą wojskową; a wszakże tam formalnie cisną się do stołu asenterunkowego. Po owych 8 tygodniach, udziela się rekrutowi przez zimowe miesiące nauki praktycznej i teoretycznej sposobem jak najłatwiejszym, a z wiośnią idzie do szeregów. Objawione z kilku stron żądanie, aby pierwsze wyćwiczenie rekruta odbywało się na wiosnę, jest niepraktyczne, bo straciłoby się całą jesień i zimą, mnóstwo kosztownego czasu. Tyle o piechocie; i na jest rzecz z konnicą, w której wyćwiczenie rekruta wymaga o wiele więcej od jego siły fizycznej. Ztąd też ograniczono się na ogólnikowej normie, że w całej konnicy szwadrony powinny być wykształcone do końca lipca. Z tem wszystkiemu zachodzą znaczne ubytki rekrutów przy superabitowaniu. Przyczyną jednak jest pośledność dostarczonego armii materiału ludzkiego pod względem jakości.

Siódmym momentem wpływowym jest żywność żołnierza. Administracja wojskowa, mimo szczepłych na ten cel funduszy, zadaje sobie wiele trudu, aby dać mu pożywienie jak najlepsze. U nas dostaje żołnierz 840 gramów chleba na dzień, na śniadanie polewkę lub kawę, na koniec obiad. Wieczery nie ma ani u nas, ani w armii niemieckiej. Obiad składa się z 190 gramów mięsa wołowego, i 190 gramów maki, kaszy, ryżu, grochu lub kapusty; przez racjonalne jednak użycie pieniędzy, daje się porcję obiadową o wiele większą, zazwyczaj 230 do 240 gramów mięsa, zupełną porcję i prócz tego talerz jarzyny lub leguminy. W Niemczech dostaje żołnierz rano polewkę lub kawę, na obiad 150 gramów mięsa i 90 gramów ryżu lub czegoś podobnego, z czego wynika, że u nas żywność żołnierza bynajmniej nie jest gorsza. Że mimo to stan zdrowia w armii niemieckiej jest lepszy, nie można tego z pewnością przypisać lepszej żywności. Niejednokrotnie zwiadałem niespodzianie kuchnie i zastałem wszędzie pomyślne rezultaty gospodarstwa pieniężnego. Oprócz tego zaprowadzono dodatkowe porcje chleba dla tych, którzy wiele jadają; wyjątkowe te porcje doszły w roku zeszłym do liczby 1.400.000. Daje się też wyjątkowo wino, herbatę, rum i kawę, gdy komendant oddziału spostrzeże na człowieku oznaki cierpienia, by zapobiedz chorobie. Gdyby można wydać po 5 centów dziennie więcej na głowę, byłaby za to jeszcze wieczera, a więc znaczne polepszenie żywności. Starałem się też ustawicznie poprawić chleb; jakóż z dzisiejszym, co do jakości, dawny komisiar nie może iść w porównanie.

Ostatnim momentem wpływowym jest stopień cielesnego rozwoju rekruta w chwili szeregowania. Pod tym względem dostarczony armii materiał wiele pozostawia do życzenia. Chciałem przeto zaprowadzić pobór rekruta dopiero w wieku lat 21, ale usiłowania moje rozbiły się o opór ciał ustawodawczych. Musiałem zadowolić się powołaniem czwartej klasy wieku do asenterunku, co jednak w praktyce prawie ułuda się staje. Poseł Popowski twierdził, że liczba niezdatnych do służby wojskowej wynosi 60 proc. wszystkich zobowiązanych. Twierdzenie to jest nieprawdziwe; przeciętna liczba ich wynosi 70 proc. Ale pominiawszy nawet nieprawdziwość liczby, muszę zastrzedz się przeciw wysnutym z niej, całkiem mylnym konkluzjom. Zdawało się bowiem posłowi Popowskiemu, że z liczby tej wynioskować można, iż asenterunek

odbywa się już bardzo surowo i dostarcz armii tylko zupełnie zdalnych ludzi; że przeto niepomysłnemu stanowi zdrowia w armii winna tylko administracja wojskowa. Argumentacja ta jest zupełnie fałszywa. Właśnie odwrotnie się dzieje, a poseł Popowski przeoczył dwa momenty, to jest praktykę przy asenterunku i prawne warunki uwolnienia od powinności wojskowej. Nie ulega wątpliwości, że główną przyczyną wielkiej liczby niezdatnych jest zaoferowany rozwój cielesny w części ludności. Mimo surowych rozporządzeń, komisye asenterunkowe wciąż jeszcze nie postępują dość ściśle. Tłómaczy to się zbyt krótkim czasem, pozostawionym na lekaarskie zbadanie stawającego, tudzież tem, że w okolicach, w których mało jest zdalnych, komisye wyszukują przynajmniej na pół zdalnych, aby wydobyć kontyngens rekrutów. Prawne zaś warunki uwolnienia od służby wojskowej pozbawiają armię znacznej liczby ludzi zdalnych. Nigdzie uwolnienie od służby wojskowej nie jest ustawami tak ułatwione, jak u nas; liczba uwolnionych wynosi rocznie 16 do 20 tysięcy osób.

Jeżeli mi się powiedło — kończy p. Minister — udowodnić, że administracja wojskowa wszelkimi sposobami usiłuje jak najpomysłniej ukształtować materiałną dolę żołnierza; jeżeli mi się powiedło udowodnić także, iż mimo to uwzględnić trzeba jakość materiału ludzkiego i pomieszczenia wojsk, wtedy wolno mi też odwołać się do tych, którzy tam zaradzić mogą złemu, gdzie moja władza ustaje. Niech starają się aby przed komisjami asenterunkowymi stawały tylko fizycznie i duchowo dobrze rozwinięte indywidua; niechaj kraje ich stwarzają koszary na wzór morawskich. Wtedy będą te warunki pomyślnego stanu zdrowia w armii, których braku nie administracja wojskowa winna. A trudno o sprawę, która by więcej od tej godną była uwagi rządu i reprezentacji ludności. Stan zdrowia w armii, najściślej powiązany jest z stanem zdrowia ludności; wojskowe i społeczno-ekonomiczne interesa chodzą tu z sobą w parze. Pracujmyż więc około jak najskuteczniejszego poparcia tych interesów zespolonemi siłami!

Po panu Ministrze wojny zabrał głos del. Hausner. Uznając najzupełniej wysoko ceniąc dokładność wywodów Ministra wojny, przyznaje — wedle urzędowego sprawozdania z obrad komisyjnych — że daty i porównania zawarte w tych wywodach przedstawiają stosunki sanitarne w armii w świetle korzystniejszym, niż to uczynił w swoich wywodach poseł Popowski; że przeto niektóre postulaty rezolucji wniesionej w Izbie poselskiej uważać potrzeba za mniej naglące. Mowca przyznaje, że niedogodne kwatery w niektórych krajach koronnych bardzo źle wpływają na stan zdrowia w wojsku. Reprezentaci Galicyi w Delegacji na pewno uczynią zadość wezwaniu Ministra wojny i starać się będą w Sejmie, aby kraj większe ponosił ofiary dla przyspieszenia budowy koszar. Ponieważ atoli pan Minister wojny nie szczędził pochwał dla Morawy za jej wzorowe koszary, a ganił niedostateczny postęp w budowie koszar w Galicyi, przeto warto powołać się na własne słowa p. Ministra, który uczynił pos. Popowskiemu zarzut, że porównywa rzeczy, których porównywać z sobą nie można (t. j. wypadki śmierci w r. 1882 w armii austriackiej a pruskiej.) Galicyi także nie można porównywać z Morawą. Aż do zaprowadzenia nowej ustawy kwaterunkowej, a więc aż do r. 1881, Galicya pod względem budowy koszar, jak pod bardzo wieloma innemi względami, była przez państwo systematycznie upośledzana, tak że zadanie uzupełnienia tego, czego braknie, jest dla kraju ciężko obciążone podatkami krajowemi i dodatkami na fundusz indemnizacyjny o wiele trudniejsze, niż dla Morawy i dla innych krajów koronnych. Morawa ponosi podatków krajowych wraz z dodatkami indemnizacyjnymi sumę wynoszącą tylko 32 proc. bezpośrednich podatków państwowych, Galicya natomiast 66 proc. A mimo to Sejm galicyjski uchwalił już na sześć lat po 120.000 złr. na budowę koszarowe, czyli razem złr. 720.000.

Wielką przeszkodą dla szczerych chęci gmin galicyjskich co do budowy koszar, przeszkodą, która zraża i odstrasza, jest przesadna, wręcz dokuczliwa surowość władz wojskowych w przejmowaniu nowo zbudowanych koszar na użytek wojska. Przejmują je tylko chwilowo, jako koszary nienormalne, nie zaś jako stale odpowiadające celowi, przezem wynagrodzenie jest tak małe, że gminy narażone są na dotkliwą stratę. I to zraża je w budowaniu koszar.

Co p. Minister wojny przytoczyło stosunkach sanitarnych w Krakowie, niekoniecznie przedstawia się w świetle tak niekorzystnym, jakby na pierwszy rzut oka zdawać się mogło, szczególnie dlatego nie, że w Galicyi wyjątkowym sposobem kraj ponosi cały ciężar leczenia ubogich chorych w szpitalach publicznych, gdy tymczasem

pomnika Mickiewicza pracują; lub hr. Sierakowski z Prus, który tu zwykle zimą przepędza, a do pierwszego zawiązku wieczorów dantejskich należał wraz z ks. Pawlickim, profesorem Maryanem Sokołowskim i kilku innymi.

Na mniej wyłącznem i transcendentalnem polu, krakowskie Towarzystwo oświaty ludowej daje od czasu do czasu znaki życia. Próbowano w chwili założenia go, skrzywić jego zadanie i pchnąć je w kierunku, któryby ludowi naszemu z pewnością przyniósł nie oświatę lecz zamęczenie jego zdrowych, w najważniejszych punktach, pojęć. W sam czas jednak zażegnano niebezpieczeństwo. Towarzystwo, pod przewodnictwem ks. dr. Józefa Pelczara, weszło na właściwszą drogę a z ogłoszonego sprawozdania Wydziału, podpisanego przez sekretarza Dadleza, dowiadujemy się, że rozwija swoją działalność, dostarcza dobrych książek czytelnikom ludowym, oraz we wcale pokaźnemi zapisami wspomóżonem zostało. — Właśnie szanowny i wymowny prezes Towarzystwa, ks. Pelczar, na konkluzję święta patrona Uniwersytetu Jagiellońskiego, św. Jana Kantego, przemówił w kościele św. Anny we właściwy mu, pełen ciepła sposób, przedstawiając wpływ Kościoła na rozwój cywilizacyjny świata. Uroczystość ta coroczna jest jednym z wspaniałych zabytków Krakowa a podczas niej Uniwersytet *in corpore* występuje w całym swoim majestacie w togach i z berłami a tak obchód ten uosabia spójnię między pełną chwałą przeszłością a pełną zasług teraźniejszością — Tym razem wziął w uroczystości udział także lud wiejski, licząc zebrały a przybyły z okolicznych wsi.

Podczas gdy ludność Krakowa odda-

wała ulubioną część umarłym a Uniwersytet święcił swojego patrona, nie zapomniano o drugiej części, która wprawdzie w Ewangelii poczytana jest jako pośledniejsza, która jednak w tych czasach przesilenia rolniczego i przemysłowego coraz większego nabiera znaczenia. W niedzielę i poniedziałek grono obywateli, zaproszonych przez ks. Adama Sapiechę i hr. Artura Potockiego, obradowało nad zawiązaniem spółki w celu wyzyskania w Austro-Węgrzech przywileju Generalnego Towarzystwa Belgijskiego o maltoży. Co to jest maltoza, dokładnie powiedzieć wam nie umiem a zdaje mi się, że wielu znajduje się w tem samym położeniu, to tylko wiem, że jest to wyrób z kukurudzy, który przy fabrykacji piwa zastępuje ma w znacznej części jęczmień, że się bardzo ładnie i obficie nazywa i że, jeżeli odpowie nadziejom, które obudza, będzie to po prostu — dobry interes. Zgromadzenie też postanowiło w zasadzie, by wysłuchaniu ankiety wysłanej do Belgii i Niemiec, przystąpić do rzeczy.

Niezbyt wesołym jest ten pierwszy listopadowy list; zważcie jednak, że pisanie jest z miasta przeszłości i grobów na jutro po dniu umarłych! Tłómaczy mnie to dostatecznie. Jedyną też nie smutną i nie poważną rzeczą w ubiegłym tygodniu było ukazanie się humorystycznego kalendarza *Ananas* z doskonałemi i zabawnymi ilustracyami Kruszewskiego, Szymanowskiego i innych, i z treścią, w której na szczęście więcej jest swobody niż żołądka; kilka żartów i dowcipów a żadnych brzdęków i skandalów.

4 listopada.

O.

w innych krajach gminy ponoszą albo całe koszty, albo przynajmniej połowę. Skutkiem tego, gminy z dalekich okolic przysyłają całe tłumy chorych do wielkich szpitali, szczególnież też do krakowskiego, tak że z przytoczonej przez p. Ministra wojny liczby osób umierających w Krakowie natyfusem przypada połowa na bliższe i dalsze okolice Krakowa.

Co do żywności, nie twierdził pos. Popowski, iżby poręcza mięsa i maki na żołnierza w armii austriackiej była mniejsza niż w Prusiech, lecz że przejście od zwykłego w jego życiu cywilnemu pokarmu roślinnego do podawanego mu w wojsku pokarmu mięsnego jest zbyt nagłe, tudzież, że brak wieczery niepomysłnie oddziaływa, co zresztą przyznał sam p. Minister wojny.

Pod względem warunków stawiania do poboru, mowa jest tego mniemania, że przedewszystkiem o to starać się trzeba usilnie, by dla zapobieżenia wyłączeniu zbyt wielkiej liczby niezdatnych przy superarbitrowaniu, obowiązek stawiania do poboru rozpoczynał się w północnych krajach koronnych dopiero w 21, nie zaś w 20 roku życia. Zmiany takiej ciała ustawodawcze z pewnością nie odrzuca, jak to przypuszcza p. Minister wojny. Z Koła polskiego wyszedł już w roku 1881, gdy chodziło o nowelę do ustawy o obronie krajowej, wniosek w tym duchu. (D. n.)

SPRAWY MONARCHII

W piątek, t. j. jutro, wspólny Minister, p. Kallay, jako najwyższy naczelnik bośniacko-hercegowińskiej administracji krajowej, złoży wyjaśnienia o krajach okupowanych, i odpowie na wniesione doń interpelacje. Jak zaznaczają wszystkie dzienniki, p. Minister będzie w połozeniu dania bardzo zadawalajacych odpowiedzi o postępek osiągniętych w tych prowincjach przez austro-węgierski zarząd. Dochody wykazują nadwyżkę w sumie blisko pół miliona, a większa część przychodów płynących z różnych gałęzi administracji ziem okupowanych jest obracana wyłącznie na miejscowe ulepszenia, dzięki czemu stan ekonomiczny obu krajów, które przed kilkoma jeszcze laty przedstawiały obraz anarchii i materialnego upadku, podnosi się w sposób nadzwyczaj pocieszający. Szczególniejszy interes budzi budżet wyznań. Arcybiskup serajewski pobiera prawie taką samą pensję (8000 zł.), jak wschodnio-prawosławny metropolita i mahometanśki państwowy ulemah. Na katolickie seminaryum preliniowano 19.249 zł., na wschodnio-prawosławne 28.833 zł. Nadzwyczajny wydatek na cele wyznaniowe wynosi 50.000 zł. W Serajewie istnieje już obecnie wyższe gimnazjum, pensjonat dla chłopców i seminaryum nauczycielskie, a oprócz tego szkoła handlowa. Na szkoły ludowe preliniowano 47.000 zł., przeto o 9000 więcej, jak r. ku poprzedniego. Nadzwyczajny przyrost w dochodach wykazuje administracja tytoniowa, bo gdy w r. ku bieżącemu osiągnięto z tytoniu 1.981.000 zł., spodziewanym jest w roku przyszłym dochód w sumie 2.282.000 zł. Również stempel, należności skarbowe, górnictwo i podatek konsumcyjny, wykazują znaczny przyrost w dochodach. Słowem, we wszystkich kierunkach okazuje się znaczny postęp, który pozwala wróżyć pomyślnie o przyszłości Bośni i Hercegowiny.

(Sprawy niemieckie.)

(Jubileusz 25-letniego panowania cesarza Wilhelma — Nowy regent brunświński — Kapituła warmijska i książę arcybiskup Kremenitz.)

W sprawie 25-letniego jubileuszu objęcia rządów pruskich przez cesarza Wilhelma piszą: *Hamb. Nachr.*, że król nie życzy sobie głośnego obchodu i nie będzie przyjmował ani deputacji, ani podarunków. Pozostawia się narodowi wola święcenia tego dnia pamiątkowego według własnego upodobania. Ponieważ na dzień 2 stycznia przypada smutna pamiątka śmierci króla Fryderyka Wilhelma IV, jubileusz przeto będzie obchodzonym dnia następnego, t. j. 3 stycznia.

Ponieważ nowoobрани regent brunświński jest zarazem głównodowodzącym w Hanowerze, będzie więc w nim prowadził dwa dwory. Najwięcej przebywać będzie w Brunświku, jego małżonka zaś zamieszka w Hanowerze. Zatrzymanie komendy nad wojskiem tłumaczy w ten sposób, że w wyższych sferach wypowiedziano życzenie, aby książę królewskiej krwi rezydował w stolicy dawniejszych monarchów hanowerskich.

Lista kapituły warmijskiej, zawierająca kandydatów na stolicę biskupią w Warmii, odeszła już dnia 15 października do Berlina, ale dotychczas jeszcze nie wróciła. Do-

póki się nie rozstrzygnie wybór następcy ks. biskupa Kremenitza, dopóty wstrzymany będzie wyjazd jego do Kolonii. Gdyby miał wyjechać rychlej, w takim razie musiałaby nastąpić dla Warmii nominacja królewskiego komisarza, czegooby zapewne chcieli uniknąć. Przeniesienie się przeto arcybiskupa nominata na nową stolicę nadreńską, zależy całkowicie od władz rządowych.

Konferencya ambasadorów.

Z Wiednia donoszą, iż wszystkie bez wyjątku państwa zgodziły się na zasadę dla konferencyi i *status quo ante*, oraz rewizję statutu organicznego Rumelii. Zwłoka zabrania się konferencyi ma wyłączny i jedyny powód w tem, że Porta nie mianowała dotąd drugiego pełnomocnika i nie wykończyła instrukcyj. Rezultat konferencyi nie da się przewidzieć, gdyż Anglia prowadzi grę podwójną. Ponownie zaś żądanie Rosyi usunięcia ks. Aleksandra, nie zgadza się z zasadą *status quo ante* i zaostroża kolizję z Anglią i Francją, a w razie popieranie przez agenta angielskiego działalności unionistycznej ks. Aleksandra, zaostroża kolizję między trzema cesarstwami i Anglią. Dopiero na samej konferencyi mogą różnice zostać wyrównane. Czy, jak i kiedy się to stanie, określić niepodobna. Co się tyczy Francji, to państwo to solidaryzuje się zupełnie z radami udzielanymi księciu Aleksandrowi i jego doradcem, aby starał się o utrzymanie pokoju.

Z oświadczenia Karawelowa i dra Strańskiego w obec rozmaitych korespondentów dziennikarskich, można wnosić, że Bułgarowie, może niechętnie, ale jednak ulegną woli Europy. Z drugiej strony zachodzą w Rumelii wschodniej objawy, zapowiadające że opór przeciw przywróceniu *status quo ante* będzie bardzo silny. Także przemowa ks. Aleksandra z powodu poświęcenia nowego gimnazjum w Filipopolu nie brzmiała w tym duchu, aby się można było spodziewać zastosowania się Bułgarów do jednomyślniej woli Europy.

Ks. Aleksander powiedział bowiem: „Jeżeli rozbił się konferencya, Turcyca zażąda rozwiązanie unii; jeżeli temu sprzeciwi się zebranie narodowe, Turcyca wkroczy wojskowo. Nie zmieniać wtedy mojego postanowienia, lud pójdzie za mną i nie cofniemy się przed ofiarą własnego życia.“

Z Serbii.

List z Niszu do *Polit. Corresp.* potwierdza wczorajszą wiadomość, iż wywody p. Ministra spraw zagranicznych hr. Kalnoky'ego o Serbii, sprawiły w kołach tamtejszych znakomite wrażenie.

C. k. poseł hr. Khevenhüller, który powrócił już do Niszu, był przedwczoraj na posłuchaniu u króla Milana.

Zbrojenia i koncentracje wojsk serbskich nie ustają. Z Francji oczekują nadesłania dział systemu Bonge i znacznie-szych zapasów amunicji.

W uzupełnieniu wczorajszej relacji o rozmowie posła serbskiego w Wiedniu p. Bogicewicza z korespondentem *Narodnich Listów*, dodajemy dzisiaj kilka ważniejszych szczegółów. Serbia — powiedział p. Bogicewicz — aż do przywrócenia *status quo*, pozostanie pod bronią, co ją miesięcznie kosztuje trzy miliony, tak, iż dwadzieścia pięć milionów pożyczki wystarczą jeszcze na kilka miesięcy.

Co się tyczy widocznej zmiany zaszłej w stanowisku mocarstw, to oświadczył p. Bogicewicz, iż zdaje mu się, że z początku Rosya życzyła sobie uznania unii bułgarskiej, a Austria jednoczesnego przeprowadzenia systemu równowagi na pomoc kompensat; ale wtedy Niemcy wystąpili i rzekli: „ani unii, ani kompensat“. Pod warunkiem wynagrodzenia, Serbia nie będzie miała przeciw unii bułgarskiej do powiedzenia. Serbowie uznają się wprawdzie za Słowian, ale narodowości swej nie utopiają w rasowych uczuciach i religijnych poglądach. Interes narodowy silniejszy jest, niż każdy inny.

W końcu p. Bogicewicz zaręczył, iż Serbia nie została przez Austrię zachęconą do mobilizacji.

Sprawy rosyjskie.

(Ćwiczenia wojskowe w szkołach rosyjskich — Zamykanie sklepów w dniu niedzielnym i świątecznym — p. Katkow.)

Projekt zakupienia karabinów systemu Kruka dla uczniów zakładów średnich naukowych, jak zapewniają *Nowosti*, został rozstrzygnięty twierdząco. Przy wprowadzeniu ogólnej służby wojskowej, wobec krótkich terminów takowej, uznano za konieczne ćwiczyć w szkołach uczniów w niektórych ewoluacjach wojskowych, do czego właśnie owe karabiny, wycofane już z użytku armii, mają służyć. Minister wojny ustępuje takowe po 40 kopiejek za sztukę.

listopada 1885.

Synod prawosławny wystąpił do rady państwa z projektem wzbronienia handlowania w dni świąteczne. Projekt domaga się, ażeby w dni świąteczne wszystkie sklepy i zakłady handlowe były przez dzień cały zamknięte. Rada państwa ma się zająć rozstrząśnięciem projektu na jednym z najbliższych posiedzeń.

W Petersburgu bawi od dni kilku p. Katkow, o którym niedawno pisano, że jedzie do Bułgarii w charakterze korespondenta swoich *Moskiewskich Wiadomości*, a jak pisma zagraniczne doniosły, jedzie jakoby „urządzać“ Bułgarię i Rumelię. Wiadomość ta okazuje się nieprawdziwą, powód zaś do niej dało podobieństwo nazwiska p. Katkowa z nazwiskiem korespondenta pana Koczeta, który istotnie do Bułgarii pojechał.

KRONIKA

— JE. dr. Edward Herbst miał się wczoraj znacznie lepiej, jakkolwiek kongestje do serca chorego jeszcze nie ustały. W ciągu dnia dowiadawali się o zdrowie dr. Herbsty pp. Ministrowie hr. Taaffe i dr. Dunajewski.

— P. Stefan Muczkowski, prezes krakowskiej Izby notaryalnej i b. wiceprezydent miasta Krakowa, z okazji dwudziestej piątej rocznicy pracy w swoim zawodzie, otrzymał od byłych swoich współpracowników album pamiątkowe z fotografiami.

— Zarząd wystawy obrazów Artura Grottgera uprasza osoby w mieście i na prowincyi, posiadające obrazy i rysunki nieśmiertelnej pamięci artysty, o nadsyłanie takowych do celu umieszczenia ich na wystawie w gmachu sejmowym.

— Z Koła literackiego. W piątek, dnia 6 b. m., odbędzie się wieczorek w Kole literacko-artystycznym, z następującym programem: 1. Mendelssohn, Adagio i finale z *Triu C moll*, fortepian. 2. J. Rheinberger, „Noc świętojańska“, kwartet mezz. 3. Deklamacya. 4. Śpiew solo. 5. Wiołenczela solo. 6. a) Niewiadomski, „Z łak i pół“; b) Gall, „Takt“, kwartet. 7. Skrzypce, solo. 8. a) Söderman, „Chłopskie wesele“; b) Liebe, „serenada“, kwartet.

— Z towarzystwa łyżwiarskiego. Doroczne walne zgromadzenie towarzystwa łyżwiarskiego odbędzie się w niedzielę, dnia 8 b. m. o godzinie wpół do 4 z południa, w sali tow. *Frohsinnu* w hotelu George'a. Od dnia dzisiejszego, stosownie do przepisów statutu towarzystwa, księgi i akta, wyłożone są dla osób interesowanych, na widok publiczny, w handlu płócien p. St. Buschaka.

— Odczyt profesora p. Machnowskiego o tragedyi *Lilla Weneda* J. Słowackiego i znaczeniu osób, w tej tragedyi udział biorących, odbędzie się dnia 7 b. m. w Złoczowie, w sali Rady powiatowej, na dochód oddziału miejscowego towarzystwa rękodzielników i przemysłowców *Rodzina*. Początek odczytu o godzinie 7 wieczorem. Biletów dostać można w księgarni p. Zukerkandla, a wieczorem przy kasie.

— Komitet opieki nad wygnancami z Prus, donosi, że jest do wzięcia z pomiędzy wydalonych: kościelny, który 20 lat pozostawał przy kościele w Mielźnie, pod Gnieznem.

— Na pogorzelcach w Horodence wpłynęły następujące dalsze datki: do c. k. starostwa w Husiatynie 11 zł. 55 ct.; do starostwa w Myślenicach 3 zł. 50 ct.; do starostwa w Nowym Sączu 4 zł. 50 ct.; do starostwa w Tarnowie 7 zł. 40 ct. Wszystkie datki powyższe odesłane zostały na ręce c. k. starosty w Horodence.

— W teatrze ruskim w sali Domu Narodnego, na benefis utalentowanej artystki pani Joanny Biberowiczowej, przedstawiony będzie po raz pierwszy w sobotę, 7 b. m., obraz z życia rosyjskiego mieszczaństwa w 5 aktach, ze śpiewami, A. N. Ostrowskiego, p. t. *Burza*. Początek o godzinie 7 wieczorem. Dla przedstawienia tego sporządzono oryginalne kostiumy i nowe dekoracje pędzla J. Düla. Biletów dostać można w handlu p. Dymeta w Ryńku i w salach towarzystwa „Ruska Besida“ ulica Skarbowska 1. 2, a wieczorem od godziny 5 przy kasie.

— W setnym ósmym roku życia umarł w tych dniach w Zatorze oficyalista dóbr hr. Augusta Potockiego, Kazimierz Kamocki, żołnierz wojsk polskich w czasach przed rokiem 1830. Ś. p. Kamocki przez lat kilkadziesiąt pełnił obowiązki marszałka dworu ś. p. Maurycyego hr. Potockiego, przeżył pięć pokoleń tego rodu i od jakiegoś czasu dopiero przeszedł w poczet emerytów; powszechny też posiadał szacunek i sympatję. Pozostawił wdowę i kilkoro dzieci, które zajmują wybitniejsze stanowiska w społeczeństwie.

— Przy restauracyi dachu baszty „Pasamoników“ w Krakowie, jednej z pozostałych z dawnych warowni krakowskich, znaleziono w gałce wieży puszczykę blaszaną, w której była odpisana Ewangelia św. Jana, drukowana modlitwa do św. Antoniego Padewskiego, wosk z Agnuska i karteczka z wiadomością, że te przedmioty w gałkę włożył dnia 8 sierpnia 1761 roku Jan Majowski, starszy cechowa-

moników. Wszystko to tam, gdzie się znalazło, znów umieszczonem zostanie.

— Zapiski policyjne. Skradziono tu przed dwoma miesiącami pani Wandzie L. przy jej przeprowadzaniu się, zegar ścienny kwadratowy z pozłacaną ramą; trzy szlifowane flaszki z których dwie są znaczone literami Y. L., maślniczkę porcelanową z nakrywką z figurką dziecka, psa i kota, a drugą małą pozłacaną; cukierniczkę z żółtej masy, czerwoną złoconą szklankę, domek drewniany na flakoniki, cukierniczkę formy orzecha kokosowego i klamrę od płaszcza war. 30 zł. — Zgubiono przekaz pocztowy na 3 zł. nadany przez Perłę Brunner w Brodach; parasol z dwiema dziecinami la-sieczkami; kartkę zastawniczą banku rosyjskiego do 1. 80.273 na sr. zegarek z łańcuszkiem sr., 1 sierpnia b. r. zastawiony. — Znaleziono sr. zegarek na ul. Balonowej; dwa kluczyki do kasy Wertheima z liczbą 1933; żelazko od jakiejś maszyny, na pl. Krakowskim. — Zakwestyonowano dwie nowe szczotki do sukien, 13 par spodni, z których jedna pochodzi z pracowni tutejszego krawca p. Soleckiego, a druga z pracowni p. Lerskiego; 8 surdutów i granatowy rypсовy surducik, które to suknie mogą poszkodowani poznawać w dep. IV. c. k. dyrekcji policyi. — Zginęła suka wyżłica „Leda“ ciemno kasztanowatej maści z obrózką i z marką.

† Zmarli w ostatnich dniach: w Warszawie Józef Pomian hr. Łubieński, w 90 roku życia; także pani Laura Kątska, wdowa po słynnym artyście Apolinarym, założycielu warszawskiego konserwatorium muzycznego; w Monachium król bawarski poseł nadzwyczajny u Kwirynału, Rudolf Edgeworth hr. Tautphoens, licząc lat 47.

— Na wystawie elektrotechnicznej, która się ma odbyć w Petersburgu, wystawiony będzie aparat telegraficzny Onitstona, na którym można podawać 2.400 słów na godzinę, gdy tymczasem na aparacie Morsego tylko 640 słów a na aparacie Jusiego 1.700. Aparat wspomniany funkcyonował już przez długi czas pomiędzy Petersburgiem a Moskwą.

— Telefoniczne połączenia dokonane zostały w ostatnich czasach pomiędzy Paryżem a Rheims, Paryżem a Rouen i Paryżem a Havre. Za używanie telefonu przez pięć minut opłata wynosi franka.

— Wyścigowce. W Newmarket, w Anglii, zeszłego czwartku sprzedawano przez licytację konie wyścigowe zmarłego sportsmana mr. Bowes, w liczbie 20. Najwyższy poszedł dwuletni ogier *The devil to pay*, po słynnym *Robert the devil* od *Polonaise*. Zakupił go mr. Manton za 4.100 gwinei, czyli 50.000 zł.

— O strasznym wypadku donosi *Kur. Warsz.*: We wsi R. za Wisłą, w Królestwie, przed kilku dniami dzierżawca folwarku p. N., w przystępie nieuzasadnionej zazdrości małżeńskiej, związawszy swoją żonę, wypalił jej oczy. Kiedy domownicy czyn ten spostrzegli, chcieli okrutnika ująć, ten jednak zmusił wszystkich do ucieczki, strzelając trzykrotnie z rewolwern. Czwartki wystrzał skierował do siebie, lecz rana okazała się nieszkodliwą. Wówczas dopiero p. N. został ujęty i ubezwładniony. Istnieje słuszne podejrzenie, że cierpi on obłąd umysłowy. Według ogólnych zeznań osób bliżej znających państwa N., małżeństwo to, zawarte przed dwoma laty z pobudek najszczerzej miłości, do ostatnich czasów uchodziło za bardzo szczęśliwe. Anormalny stan umysłu p. N. uważano od kilku tygodni. Między innymi pobili on najnie-szczelniej swojego ekomona, który mu wytoczył sprawę karną. Prócz tego miał zatarg z jednym z sąsiadów i ten w pewnem kółku towarzyskiem, opowiadając o zajęciu, oświadczył, iż stanowczo podejrzewa go o rozstrój władz umysłowych. Nieszczęśliwa żona, ofiara szaleństwa małżonka, oprócz utraty wzroku jest niebezpiecznie chora. Nad p. N. rozciągnięto baczną nadzór. Do nikogo nie chce on przemówić ani słowa. Rana, spowodowana wystrzałem, jest dość ciężka, nie przedstawia jednak żadnego niebezpieczeństwa.

— Błękitne róże. Czasopismo *Landw. Ztg.* opowiada, że w ostatnich czasach pomyślnym uwieńczone zostały skutkiem próby ogrodników sztucznego zabarwiania żywych kwiatów, podobnie, jak się to już od dawna praktykuje z zaszuszonemi. We Francyi mianowicie powieść się miało pewnemu ogrodnikowi zabarwienie róż, za pomocą jakiejś substancji chemicznej, na niebiesko. Dla oka nadzwyczaj miłe mają być owe róże błękitne.

— Klejnoty królowej cygańskiej. W jednym z lombardów warszawskich, jak donosi *Kur. Por.*, zastawiony został pięściem królowej bandy cyganów, którzy niedawno gościli w okolicach Warszawy. Pierścień jest srebrny, bardzo duży; po stronie wewnętrznej znajdują się jakieś znaki hieroglificzne, a zewnątrz 4 drogie kamienie, mianowicie szafir, szmaragd i 2 brylanty. Wartość kamieni tych, według oceny jubilerów, wynosi przeszło rs. 2.000.

— Zabawny epizod zdarzył się na niedzielnej przedstawieniu baletu „Robert i Bertrand“, w teatrze Wielkim w Warszawie. W drugim akcie tańczone jest przez solistki baletu i oklaskiwane zawsze *pas de six*, nazwane *pas de cocottes*. W niedzielę wieczorem, tancerki, jak zwykle, wyszły na scenę i upozowały się przed rampą, gotowe do swego tańca; orkiestra już zaintonowała przygrywkę, gdy nagle, na znak dyrektora, ustaje muzyka i po chwili baletowej panie rozlega się — siarczasty mazur. Za-

ambarasowane tancerki spoglądają po sobie, nie wiedząc co począć, po kilku chwilach, gdy mazure trwał ciągle dalej, znikają cicho z sceny, na której zjawiają się mazurki pary. Pokazało się, iż kapelmistrz p. Minchhejmer, obróciwszy przez pomyłkę, dwie zamiast jedną stronę partycyi, wpadł prosto na mazurę, który następuje bezpośrednio po owym *pas de cocottes* co stało się powodem owego zabawnego *qui pro quo*.

— **Przeciw katarowi.** Generalny intendent ces. teatrów w Berlinie, br. Hülsen, w dbałości swej o zdrowie artystów, wydał następujący okólnik: „Wszystkim członkom królewskich teatrów polecam w interesie ich zdrowia, jak niemniej w interesie służby, środek leczniczy, który każdy nowo powstały katar natychmiast usuwa, mianowicie: *Acidi carbolici purissimi 50 — Spiritus vini rectificatissimi 150.0 — Liquoris Ammonia caust. 5.0 — (pond specif. 0.960). — Aquae destill. 10.0 M. D. ad vitr. nigr. cum epitom. vitrore.* — Najskuteczniej będzie katar sporządzić osobno pierwszy, a osobno drugi preparat leczniczy i przechować je we flaszkach dobrze zakorkowanych. Przy użyciu należy po kilka kropel z jednego i drugiego płynu zmieszać w czystej szklance. Następnie, zamknięszy czy szczelnie, należy otwartymi ustami i nosem wciągać wapory ulatniającego się płynu“. Berliński *Kliniczny Tygodnik* wyraża się o tym środku w sposób następujący: W pierwszej chwili doznaje się w nosie uczucia, jakby kłucia nieprzyjemnego, a przy silnym katarze nawet bolesnego, z wolna można jednak przyzwyczaić się do tego. Pewien stary, a w Berlinie nader wysoko ceniony radca sanitarny oświadcza, że przepisany powyżej środek leczniczy jest wprawdzie bardzo użyteczny i dobry, ale jeszcze nie najlepszy przeciw katarowi. Lepszym, jego zdaniem, środkiem przeciw uciążliwemu katarowi jest powtarzanie po kilkakroć w ciągu dnia wciąganie tranu z wątroby przez otwory nosowe, co spróbowadza znaczną ulgę, a ostatecznie wyleczenie. Najlepszą zaś przerwy przeciw katarowi jest zahartowanie błony śluzowej przez ostrożne wciąganie z początku letniej, następnie coraz to zimniejszej wody otworami nosowymi, co zawsze z rana i wieczorem powtarzać należy.

— Koszta utrzymania parlamentów.

Według budżetu na rok 1886, dyety deputowanych we Francji obliczono na 5,256,000 franków. Oprócz tego pensja prezydenta Izby wynosi 72,000 franków, pensje kwestorów 27,000, płace urzędników etatowych 685,000, nadetatowych 45,000, dyurnistów i t. d. 64,000, dodatki do płac urzędników pocztowych i telegraficznych 5,100 fr., wsparcie dawniejszych urzędników 2,700 franków, emerytury 16,000 franków, materiały do pisania 55,000 franków, druki 500,000 fr., prenumerata dzienników 25,960 fr., opał 44,500 fr., światło 98,000 franków, liberya odzieżowych i woźnych 26,000, powozy 3,000 fr., naprawy budowlane 150,000 fr., meble 75,000 fr., biblioteka 25,000 fr., medale i odznaki 7,000, koszta komisji 50,000 fr., różne inne wydatki i fundusz rezerwowy 166,000 fr., ogółem 7,393,260 fr. Oprócz Francji, tylko w cesarstwie niemieckim, Grecji i Serbii odbywają się wybory na podstawie ogólnego prawa głosowania. W Niemczech deputowani nie pobierają żadnych dyet, to też budżet parlamentu niemieckiego na r. 1885/86 wynosi zaledwie 409,670 mark. W Grecji, gdzie tak samo jak w Niemczech i Serbii istnieje tylko jedna Izba, liczba reprezentantów ludowych wynosi 244, z których każdy pobiera za sesję 2,000 drachm (franków). W Serbii reprezentacja ludowa (skupeczyna) składa się z 134 członków, z których 33 mianuje król. Każdy poseł pobiera 8 per (franków) począwszy od dnia, w którym rozpoczął wykonywanie swego mandatu w sekcji, aż do dnia powrotu do domu. W W Brytanii prawo wyborcze zawisłe jest od pewnego cenzusu podatkowego. Deputowani nie pobierają żadnych dyet. Również we Włoszech reprezentanci ludowi funkcjonują bez żadnego wynagrodzenia. W Belgii każdy deputowany otrzymuje na przeciąg sesji 423.20 fr. (200 zł.), ci jednakże posłowie, którzy mieszkają w Brukseli, wykonywują swoje mandaty bez żadnego wynagrodzenia. W Holandii każdy deputowany pobiera 4,223 franków (2,000 zł.) rocznej pensji. W Hiszpanii godność deputowanego nie jest połączona z żadnym wynagrodzeniem. W demokratycznej Norwegii prawo wyborcze bywa wykonywane na podstawie cenzusu, a każdy poseł pobiera 12 koron (16.25 fr.) za każdy dzień pobytu w Izbie. Toż samo w Szwecji. W Prusach każdy z 433 posłów pobiera dziennie w ciągu sesji 15 mark. Etat sejmu pruskiego za rok 1885/86 prelimitowano ogółem na 1,207,370 mark. W Szwajcarii istnieje ogólne i przytem tajne prawo głosowania a do Rady narodowej może być wybrany każdy obywatel Związku, który ukończył 20 rok życia. Deputowani pobierają po 20 franków dziennie podczas trwania sesji. Członkowie austriackiej i węgierskiej Izby deputowanych pobierają, jak wiadomo, dyety, mianowicie po 10 zł. za każdy dzień w ciągu trwania sesji. W preliminarzu na rok 1886 obliczono koszta utrzymania austriackiej Rady państwa na 966,859 zł. W końcu należy nadmienić, iż we wszystkich prawie państwach reprezentanci ludowi mają prawo likwidowania kosztów podróży.

Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych.

(Uchwały zapadłe na posiedzeniu dyrekcyi Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie, dnia 26 października 1885 r., co do zlania się tegoż Towarzystwa z lwowskim Towarzystwem przyjaciół sztuk pięknych — w obec delegatów lwowskiego Towarzystwa pp. dr. Ludwika Cwiklińskiego i Józefa Grelńskiego, umocowanych do działania pismem dyrekcyi lwowskiego Tow. przyjaciół sztuk pięknych z dnia 24 października 1885.)

Lwowskie Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych przystępuje od 1 stycznia 1886 r. z całym zastępem członków swoich (których liczba według zamknięcia z r. 1884 wynosi 922 członków z dochodem rocznym z akcyj 4600 zł. przeszło) do krakowskiego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych — i zlewa się z niem w jedno ciało — pod następującymi warunkami:

1. Nazwa tego połączonego Towarzystwa ma być: „Zjednoczone Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie“.

2. Dyrekcyja „Zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych“ składa się z członków 24, z tych 15 zamieszkających w Krakowie i 9 zamieszkających we Lwowie.

Teraźniejsi członkowie dyrekcyi Tow. przyjaciół sztuk pięknych lwowskiego wchodzi z chwilą zlania się obu Towarzystw w skład dyrekcyi „Zjednoczonego Towarzystwa“.

Członkowie dyrekcyi, w Krakowie zamieszkali, uzupełniają się w myśl § 17 statutu krakowskiego Towarzystwa — a z członków dyrekcyi, we Lwowie zamieszkających występuje najpierw zaraz po dokonaniu zlania się obu Towarzystw trzech członków wylosowanych, a następnie po trzech równocześnie z członkami dyrekcyi, w Krakowie zamieszkającymi (według osnowy § 17 obecnego statutu krakowskiego Towarzystwa.)

W miejsce ustępujących członków dyrekcyi, członkowie pozostający wybierają w Krakowie członków nowych na lat 6.

Na to posiedzenie, na którym wybór nowych członków dyrekcyi ma się odbywać, mają być wszyscy członkowie dyrekcyi zapraszeni — a tym członkom, którzy nieobecność swoją usprawiedliwią, służy prawo nadesłania swych wotów na piśmie.

3. § 18 a. statutu obecnego krakowskiego Towarzystwa zmieni się w ten sposób, iż dyrekcyja wybierać będzie z pomiędzy siebie prezesa Towarzystwa, i dwóch wiceprezesów, a z tych pierwszego z pomiędzy członków dyrekcyi we Lwowie zamieszkających.

4. Naczelne kierownictwo spraw wszystkich Towarzystwa sprawuje dyrekcyja w Krakowie; ona urzęduje w Krakowie i we Lwowie admiinstracyę, prowadzi nad nią kontrolę, i oznacza sposób jej wykonania.

Prowadzenie spraw Towarzystwa we Lwowie, porucza dyrekcyja reprezentacyi, którą tworzą członkowie dyrekcyi we Lwowie zamieszkali, i której przewodniczy I. wiceprezes Towarzystwa.

Do pomocy reprezentacyi dodany będzie personal kancelaryjny, mianowany przez dyrekcyę w Krakowie w porozumieniu z reprezentacyą lwowską.

5. Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych w Krakowie, obowiązując się na koszt i ryzyko własne, utrzymywać we Lwowie nieustającą wystawę prac artystów polskich i zagranicznych — w ten sposób, iż wystawione w Krakowie dzieła sztuki, wystawiane będą we Lwowie, jakoteż odwrotnie dzieła wystawione we Lwowie, wystawiane będą również w Krakowie.

6. Nadzór i zarząd wystawy we Lwowie, należą do reprezentacyi miejscowej, a urządzenie fachowe do komisji rozpoznawczej, składającej się z 6ciu członków (przynajmniej 1/3 z artystów), których na przedstawienie reprezentacyi miejscowej z grona członków Towarzystwa mianuje dyrekcyja.

Komisya ta zajmuje się rozpoznawaniem i przyjęciem dzieł na wystawę wprost (nie z dyrekcyi) nadesłanych, niemniej ich rozmieszczeniem — zresztą posiada wszelkie prawa komisji rozpoznawczej krakowskiej.

Reprezentacyi służy prawo starania się o wzbogacenie wystawy pracami artystów polskich — a dzieła przez artystów na wystawę lwowską nadesłane, lub staraniem reprezentacyi pozyskane, mają być wystawione przedewszystkiem we Lwowie.

7. Wszystkim członkom „Zjednoczonego Towarzystwa“ służy wolny wstęp na obie wystawy, tak krakowską jakoteż i lwowską — a to według postanowień krakowskiego statutu.

8. Losowanie i zakupno dzieł sztuki odbywa się w Krakowie; reprezentacyi lwowskiej służy wszelkie prawo z dzieł sztuki, najpierw we Lwowie wystawionych, zaleźć dyrekcyi do zakupu te, które za właściwe uznaje — a wyjątkowo, w wypadkach

niecierpiących zwłoki, wolno teje reprezentacyi zakupywać bez odwołania się do dyrekcyi dzieła sztuki, nie przekraczając jednak na ten cel wydatku złr. 1500 rocznie. O takim zakupu ma być dyrekcyja bezzwłocznie uwiadomiona.

9. „Fundusz galerii obrazów“ i „fundusz zapasowy“, będący własnością Lwowskiego Towarzystwa — a wynoszący obecnie kwotę 1175 złr. — stanowiąc będzie dzieł osobny w majątku „Zjednoczonego Towarzystwa“, pod wyłącznym zarządkiem Reprezentacyi Lwowskiej. Wznagać się on będzie jak dotąd 5 proc. odsetkami od sprzedanych na Lwowskiej wystawie osobom prywatnym obrazów — z przeznaczeniem na zakupno dzieł wyższej wartości artystycznej, dla wzbogacenia nieustającej wystawy, a z czasem galerii obrazów.

„Fundusz żelazny“ dotychczasowego Krakowskiego Towarzystwa Sztuk Pięknych, pozostaje nadal pod wyłącznym zarządkiem członków Dyrekcyi w Krakowie zamieszkających.

Natomiast „fundusz żelazny Zjednoczonego Towarzystwa“, który po dokonaniu zlania się obu Towarzystw tworzyć się będzie nadal według §. 10 obecnego statutu Krakowskiego, od daty zlania się podlega administracyi przez Dyrekcyę „Zjednoczonego Towarzystwa“.

10. Również stanowi dzieł osobny majątku Zjednoczonego Towarzystwa „fundusz stypendyjny Jana Matejki“ pod nazwą: „Unii Lubelskiej“ — wynoszący z końcem 1884 r. kwotę 4471 zł. 22 ct. w. a — a przedstawianie na stypendya przysłużyć będzie w miejsce nieistniejącej Dyrekcyi Lwowskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, istniejącej we Lwowie Reprezentacyi Zjednoczonego Towarzystwa.

11. Wybór i ustanowienie premii należy do dyrekcyi.

Wolno Reprezentacyi lwowskiej czynić w tej mierze przedstawienia — jakoteż we wszelkich sprawach, mających na celu rozwój Towarzystwa lub sztuki, niemniej w sprawie zaliczek dla artystów do decyzji dyrekcyi.

12. Spory, jakieby zająć mogły między Reprezentacyą a Dyrekcyą, rozstrzyga sąd polubowny, do którego wybierają strony obie po dwóch arbitrow, a ci z grona swego superarbitra.

13. Członkom Dyrekcyi, we Lwowie mieszkającym, służy prawo brać udział z głosem stanowczym w każdym posiedzeniu dyrekcyi w Krakowie, i odwrotnie.

14. O tych posiedzeniach Dyrekcyi, na których ma się odbywać wybór nowych członków Dyrekcyi, wybór członków komisji rozpoznawczej lwowskiej, kupno dzieł sztuki, wybór premii, dyspozycja co do funduszu żelaznego „Zjednoczonego Towarzystwa“ i zmiana statutu, mają być członkowie Dyrekcyi we Lwowie mieszkający na kilka dni przed posiedzeniem zawiadomieni.

15. Dyrekcyja obowiązująca się przeprowadzić w jak najkrótszym czasie (nie prędzej jednak, jak w ostatnim kwartale 1886 roku) w swoim statucie zmiany niniejszą umową wskazane.

Cholera w Hiszpanii.

(Głos przestrogi.)

III.

(Dokończenie.)

Sanitarne urządzenia we wszystkich kierunkach i wszystkich miejscach kraju przeprowadzone, są najlepszym i najpewniejszym środkiem ochronnym przeciw epidemii cholerycznym. Cuningham oświadcza się wyraźnie przeciw:

1. z wprowadzaniem kwarantan do daremnych prób w Indjach i wielu innych krajach. Wszak Mekka, Egipt, Francja, Włochy, Hiszpania w ostatnich dwóch latach w zamian za uciążliwe nękanie ludzi niezłego dobrego nie doznały, Anglia zaś ich u siebie nie robiła i dotychczas jeszcze cholera nawiądzona nie została, pomimo ciągłej swej styczności z całym światem.

2. przeciw utrzymywaniu kordonów zdrowia, są bowiem zarządzeniami uciążliwymi i wiele nieszczęścia sprawiają. Jeśli prawda, że cholera jest chorobą miejscowości, to nie masz okrutniejszego i bardziej niehumanitarnego zarządzenia, jak zmuszać ludzi mieczem i ołowiem do pozostania w zacholeryzowanej miejscowości. Doświadczenie w Egipcie nauczyło, jaką nędzę na kraj zarządzenie takie sprowadza. Miejsce, gdzie epidemia panuje, unikać należy; najlepszą zaś ochronę od cholery daje wczesne opuszczenie miejscowości, w której się pojawiła. Tak uczą i tak postępują z dobrym zawsze skutkiem w Indjach.

3. a wreszcie przeciw przemusowemu przenoszeniu chorych z własnych pomieszczeń do szpitali cholerycznych, wbrew ich woli i życzeniu rodziny. Sprawia to

wielkie zaniepokojenie pomiędzy ludnością. Ojca odrywać od dzieci, męża od żony i odwrotnie, aby go z własnego domu odstawić do szpitalu, w którym przyjdzie mu może umrzeć (co jest najprawdopodobniejszem), nie zobaczysz już więcej sercu najdroższych, jest największym barbarzyństwem, niegodnym cywilizacyi 19go stulecia. Gdziekolwiek się to dzieło w Indjach, zawsze najniebezpieczniejsze za sobą pociągało skutki. W Simli np. w r. 1875 próby takie całkiem się nie udały. Ludność bała się cholery, ale więcej jeszcze bała się szpitali cholerycznych, w których chory nie przez swoich, lecz przez osoby całkiem obce — najczęściej ludzi bez serca — był obsługiwany; dlatego też tała najstaranniej każdy w domu wypadek choleryczny, w skutek czego dla utrudnionego ratunku mniemane ogniska zarazy zamiast się umniejszać, ciągle się powiększały. Skoro zaś przymus ten ustał i do innej wzięto się metody ratunku chorych, mianowicie gdy podzielono miasto na okręgi choleryczne i każdy okręg taki zaopatrzono w aptekę i dostateczną liczbę dozorców chorych, ludność zaś wezwano, aby się wcześniej po leki zgłaszała i dano zapewnienie, iż nikt wbrew woli nie zostanie zabranym do szpitalu z wyjątkiem ubogich, nie mających gdzie głowy położyć, garnęli się po lekarstwa wszyscy, którzy ich potrzebowali, leczyli się w domu, słuchali pilnie rad lekarzy, a stan zdrowotny w mieście zaraz się polepszył. Chorzy nie okazywali się więcej ogniskami zarazy, z których mogli się byli inni nabawić choroby; nie tylko czuli się u siebie i pomiędzy swoimi, ale mieli także opiekę i wygodę, jakiej w miejscu obcym pomiędzy obcymi znaleźć trudno; nie byli narażeni na trudy przeniesienia do szpitalu i niemiłe wrażenia z tem wszystkiem połączone i dla każdego, na cholere zapadłego, wielce niebezpieczne. Dlatego też łatwiej napad choleryczny przetrwać mogli.

Te same próby szpitalne, co w Simli, okazały się także w miastach europejskich bezskutecznymi i bardzo szkodliwymi, dlatego nie powinno się nimi dla miłej tylko teorii straszyć i trapić ludności bez żadnych widoków skutecznego rezultatu.

Warto głosić to jawnie po szerokim świecie, gdzie wiara w zaraźliwość cholery i jej przenośność z człowieka na człowieka przeszła od lekarzy kontagionistów do szerzej publiczności i gdzie środki ochronne izolacyjne, w celu mniemanej zgniecenia zarazy w początkach, weszły już w zwyczaj i obyczaj publicznych rad zdrowia, wskutek zaś tego w regularne użycie podczas epidemii cholerycznych.

Cuningham udowadnia licznymi faktami, że doktryna o przenośności cholery z jednego człowieka na drugiego żadnej korzyści w praktyce nie przynosi, mnożąc zaś szkód sprowadza, jako to: utratę osobistej wolności, nieład i trwogę w stosunkach ludzkich, tysiące przykrości dla pojedynczych osób i całej ludności, postrach paniczny, zastój w handlu i socyalną nędzę. Wskutek powszechnej paniki chorzy nie mają częstokroć potrzebnej obsługi, nie doznają starannego doglądania i opieki, a co najgorsza, nikt o higienicznych ulepszeniach nie myśli, nikt się o usunięcie niechlujstwa we wszystkich formach i kątach nie troszczy.

Zarządzenia przeciw cholere nie powinny być nigdy zwrócone przeciw wolności osób, lecz przeciw niezdrowym warunkom miejsca, w którym się ona pojawia. Będą one skutecznymi nie tylko przeciw cholere, lecz także przeciw wszystkim innym chorobom epidemicznym, które nie tak może niepokojąco, ale zawsze równie szkodliwie na pomniejszenie ludności w kraju wpływają.

Gdy wszakże wiara w zaraźliwość cholery, nie wchodzi już w to, czy słusznie, czy nie słusznie, głęboko zapuściła korzenie w umysłach naszych i na każdy wypadek wobec wielkiego niebezpieczeństwa najazdu tej choroby lepiej jest w środkach ostrożności *abundare, quam deficere*, sądzę, iż z należytych wyborów zasady: *unum fac et alterum ne omittas* trzymać się należy. Wierny zaś higienicznemu poglądom i zapamiętaniu moim na tryb życia ludzkiego, jestem przedewszystkiem gorącym orędownikiem wszystkich zarządzeń przeciw cholere, które mają na celu ulepszenie higienicznych stosunków w kraju i w czasach panującej epidemii drakońskimi przepisami i ich wykonywaniem uczuć serca i ludzkości w ogóle nie obrażają. Uważam też za rzecz potrzebną i ze względu na wielkość i trudność zadania w praktyce wielce pożądaną, usilnie wziąć się do dzieła zawczasu, aby nas nieprzyjaciel nie zaskoczył nieprzygotowanych i nie znalazł u nas gruntu dla siebie przysposobionego niechlujstwem wszelkiego rodzaju.

Dr. WOJCIECH URBĄSKI.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan będzie udzielał w poniedziałek, dnia 9 listopada i we czwartek 12 listopada publicznych posłuchań.

Fremdenblatt pisze: Ponieważ Najj. Pani przedłużyła swój pobyt w Miramare, i dopiero d. 3 b. m. przybyła ztamtąd do Gödöllő, przeto Monarcha odroczył zapowiedziany na wtorek powrót do Wiednia o dwa dni i według dotychczasowych dyspozycji, przybędzie do rezydencji dopiero we czwartek z rana.

Anstro-węgierski konsul w Warszawie, p. E. Pietschka, po kilkudniowym pobycie w Wiedniu, powrócił przedwczoraj na swoją posadę.

Stan zdrowia dr. Herbsta jest w ogóle zadowalającym; lekarze orzekli, iż dostojnemu pacjentowi nie zagraża już żadne niebezpieczeństwo. *Wiener Ztg.* donosząc o tem, dodaje, iż przedwczoraj odwiedził dr. Herbstą dep. dr. Rieger, i zabawiał u niego przez czas dłuższy.

Dzisiaj o godzinie 4 popołudniu odbędzie się pierwsze posiedzenie komisji dla marynarki Delegacji węgierskiej, jutro zaś, o godzinie 10 przed południem, zbierze się na pełne posiedzenie ta delegacja i przyjmie do wiadomości sprawozdanie komisji ekonomicznej. Następnie rozpoczyna się obrady nad kredytem dla krajów okupowanych. *Presse* donosi, iż dyskusję zagai wspólny Minister skarbu, pan Kallay, dłuższym wywodem, w którym da przedewszystkiem pogląd na rezultaty ostatniego obliczenia ludności, na stosunki rekrutacyjne i na kwestję budowy kolei żelaznych.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, iż deputowany dr. Banhans złożył swój mandat. Również dep. profesor Schuklje zawiadomił prezydium Izby deputowanych o złożeniu mandatu.

W obecności Najd. Cesarzewicza, Ministrowi i dygnitarzy odbyło się wczoraj uroczyste zamknięcie wystawy węgierskiej. Po przemówieniu Ministra handlu dziękował Najd. Następca Tronu wszystkim za szczerze usiłowania, wskazał na rozwój Węgier, udowodniony wystawą, nazwał ją znaczącym okresem postępu na polu rozwoju, wreszcie wśród grzmiących okrzyków na cześć Jego Ces. Mości i powodzenie ojezyzny ogłosił zamknięcie wystawy.

Przemówienie Najd. Cesarzewicza prze-rywano pełnemi zapału okrzykami *eljen!*

Dzisiaj odbywają się w Prusiech wybory do sejmu.

Z Królewca donoszą, iż dotychczas wydano ztamtąd około 1000 osób, z których znaczna część udała się do Austrii i Rosyi.

Z Rzymu piszą do *Germanii*, że po między Stolicą św. a ks. biskupem wrocławskim toczyła się w ostatnich dniach żywa korespondencya, której bliższe szczegóły dotąd nie wiadome.

W sprawie zaś papieskiego pośrednictwa donoszą z Rzymu do tego pisma, że już w dniu 21 października wygotowanym został w Watykanie projekt pośrednictwa. Po dokładnem zbadaniu go przez Papieża i sankcjonowaniu, przedłożonym został oficjalnie obudwom rządów po uprzednim przyjęciu go przez zobowiązanych posłów. Stało się to przed 27 października. Rozumie się samo przez się, że jeżeli *Epoca* donosi, iż Ojcu św. mają być przedłożone nowe dokumenta, papieska oficjalna nota mogłaby doznać pewnej zmiany. Wszakże położenie trzeba nacisk na to, że w razie jakiej zmiany, Ojciec św. nie zaapeluje do komisji, lecz osobiście wyda ostateczną decyzję. Jak już dawniej donoszono, pośrednictwo papieskie od samego początku tego dyplomatycznego aktu nie pozostawało w żadnym związku z innemi sprawami, a tem mniej z walką kościelną. Wszakże nie wykluczoną jest możebność, że pośrednictwo pociągnie za sobą ważne następstwa. W każdym razie w Rzymie rozpowszechnionem jest przekonanie, że znajdujemy się w przededniu nowej fazy stosunków pomiędzy Stolicą Apostolską a mocarstwami.

Pester Lloyd otrzymuje od swojego specjalnego korespondenta następującą z Niszu depeszę, pod datą 3 listopada: Król Milan wyjechał w tej właśnie chwili wraz z szefem sztabu generalnego, pułkownikiem Petrowicem, do Pirotu.

Wszystkim komendantom dywizyjnym przesłano już rozkaz do rozpoczęcia działań zaczepnych, a rzeczą jest niemal pewną, iż wojska serbskie przekraczają jutro, t. j. w środę granicę bułgarską. Do *Neue freie Presse* zaś telegrafują: Wszystkie wojska zajęły już stanowiska wzdłuż granicy, tak, iż każdej chwili może przyjść do działań zaczepnych. Wszędzie panuje ruch niesłychany, a wszystko robi takie wrażenie, jak gdybyśmy się znajdowali w przededniu akcyi wojennej.

Równocześnie telegrafują, iż z Sofii przesłano rozkazy do przyspieszenia prac fortyfikacyjnych. Tysiące rąk krząta się dniem i nocą nad wzniesieniem szanów pod Klissurą, Seliczą, pod Zaribrodem, Dragomanem i Widdyniem.

Wojsko bułgarskie, które ma bronić granic księstwa od strony Serbii, zajęło trzy pozycje: przed wawozem drogowym, pod Trnem i pod Widdyniem. Pierwszą z tych pozycji zajęła główna siła armii bułgarskiej, złożona z 20.000 piechoty, 6 baterji i 2 szwadronów jazdy. Główna kwatery znajduje się w Carybrodzie, a komendę nad tym oddziałem objął sam książę Aleksander. Pod Trnem znajduje się 2 bataliony piechoty, 1500 pieszych ochotników, 3 baterje i 2 szwadrony jazdy. Pod Widdyniem 5 batalionów piechoty, 4000 ochotników, 5 baterji i 1 szwadron.

Wojsko bułgarskie dobrze jest ubrane i uzbrojone, natomiast daje się uczuć dotkliwie brak amunicyi.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Filipopola: Między ludnością panuje silny prąd, aby rząd w sprawie unii obu krajów nie poczynił żadnych ustępstw, ale aby unii tej, gdyby zaszła potrzeba, nawet na polu walki bronił. Bardzo popularną jest idea rozpoczęcia bezpośrednich rokowań między księciem a sułtanem.

Grecki minister spraw zagranicznych wystosował pod dniem 31 października okólnik do agentów dyplomatycznych Grecji przy dworach zagranicznych w którym powiedziano pomiędzy innemi: Grecya daje posłuch przedstawięniom mocarstw na rzecz pokoju, pragnie bowiem utrzymania go choćby nawet kosztem własnych interesów; wzburzenie jednak wywołane pomiędzy ludnością grecką skutkiem wypadków we Wschodniej Rumelii świadczy wymownie, iż dla Grecji nie byłoby nie zgubniejszego, jak powtórzenie się podobnych wypadków. Grecya uważa przeto za rzecz nieodzowną, aby został wytworzony taki porządek rzeczy, który mógłby załagodzić inter. sa helleńskie przed ponowieniem się takich wypadków, jak ostatnie i potrafił lepiej poręczyć prawa Grecji.

Prezydent Grévy przewodniczył przedwczoraj na radzie gabinetowej.

Według doniesienia dziennika *Temps* gabinet francuski przed zebraniem się Izby poda się do dymisji. W takim razie prezydent poruczyłby dotychczasowemu prezesowi gabinetu Brissonowi rekonstrukcyę ministerstwa. Sądzą powszechnie, iż większą część z urzędujących obecnie ministrów, a w pierwszym rzędzie Freycinet i Goblet, weszłaby do nowego gabinetu, któryby złożył w Izbie oświadczenie i zażądałby następnie formalnego wotum, aby przesłać do ministerjalne mogło być bezzwłocznie załatwione.

Nowy ambasador niemiecki, hr. Münster wręczy dzisiaj prezydentowi swoje listy uwierzytelniające.

Cholera we Włoszech nie wygasta jeszcze zupełnie. Według ostatniego biuletynu w ciągu dnia 2 b. m. w prowincji Palermo zapadło 17 osób, zmarło zaś 7. W samem mieście Palermo zachorowało 14, zmarło 3 osoby. W prowincji Trapani zaszły trzy wypadki cholery.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 5go listopada. W toku wczorajszych obrad komisji budżetowej Delegacji austriackiej p. Minister wojny zainterpelowany w sprawie znajomości języka niemieckiego u podoficerów, uczynił uwagę, iż wobec regulaminu z roku 1807, musiały być wprowadzone znaczne zmiany co się tyczy uwzględnienia języków krajowych, a przedewszystkiem na oficerów nałożono obowiązek wyuczenia się jedne-

go z języków pułku lub języków krajowych, pomimo to jednakże zwraca jak największą i staranną uwagę na dokładną znajomość języka niemieckiego. P. Minister odwołuje się w tej mierze na przepisy, obowiązujące w szkołach podoficerskich, i dodaje, iż dotychczas w żadnym kierunku nie mógł stwierdzić znaczniejszych braków w znajomości języka niemieckiego, przedewszystkiem zaś podoficerowie, sposobiący się do dłuższej służby w wojsku, starają się jak najgorliwiej przyswoić sobie zupełną znajomość tego języka. A ci to właśnie podoficerowie tworzą bardzo znaczny kontyngens ogólnego stanu podoficerskiego. Pomimo to p. Minister nie może przytłumić całkowicie patryotycznego zaniepokojenia, iż objawiające się w wielu krajach koronnych zabiegi celem urządzenia szkół według zasad narodowych, mogą naruszyć zadowalający obecnie stosunek. P. Minister wskazuje zresztą na zabezpieczoną prawami opiekę języka niemieckiego w węgierskich szkołach średnich, która przynajmniej w części może wpłynąć korzystnie na odnośne stosunki. P. Minister życzy sobie podobnej opieki w innych także częściach Monarchii.

Del. dr. Czerkawski w obec wypowiedzianych przez p. Ministra obaw, niemniej celem zapobieżenia nieporozumieniom, oświadcza, iż w Galicyi język niemiecki jest obowiązującym we wszystkich szkołach średnich, że na naukę tego języka przeznaczono tygodniowo 4 do 6 godzin, i że abiturjenci przy egzaminach dojrzałości muszą wykazać, iż w mowie i piśmie władają językiem niemieckim. Również w szkołach ludowych, począwszy od klasy trzeciej, odbywa się nauka tego języka.

Wiedeń, 5 listopada. (Tel. pr.) Za użycie wyrazu „carski despotyzm“ wytoczył rząd rossyjski dziennikowi *Volkszeitung* proces o obrazę honoru.

Petersburg, 5 listopada. Rozkazem dziennym cara, książę Aleksander bułgarski jako generał-porucznik *à la suite* armii rossyjskiej został wykreślony z listy i równocześnie pozbawiony godności właściciela 13 batalionu strzelców rossyjskich.

Sofia, 5 listopada. (Tel. pryw.) Książę Aleksander wyjechał do Hermanli, a ztamtąd uda się do Jamboli.

Rossya sprzeciwia się stanowczo tureckiej interwencji w Rumelii.

Ze wszystkich okręgów południowej Bułgaryi wpływają do Księcia Aleksandra memoryały tej osnowy, że naród zadowolony jest tylko z zupełną unią, i że dla osiągnięcia tego celu jest gotów ofiarować życie swoje i mienie.

Nisz, 5 listopada. (Tel. pryw.) Pierwszy oddział *Czerwonego Krzyża*, wyekwipowany do służby wojennej, przybył do Niszu.

Rząd serbski zamówił 30.000 opatrunków dla oddziałów sanitarnych.

Cetynia, 5 listopada. (Tel. pryw.) Czarnogórska komisja dla regulacji granic powróciła tu, nie załatwiwszy sprawy z powodu, iż tureccy komisarze nie przychyłili się do życzeń objawionych przez Czarnogórę, jako sprzeciwiających się obowiązującej konwencji.

Konstantynopol, 5 listopada. Wys. Porta zwołała na dzisiaj, na godzinę 2 z południa, ambasadorów na konferencyę, która odbędzie się w arsenałach *Tophane*. Turcyę reprezentują na tej konferencyi: Said basza i Server basza.

Konstantynopol, 5 listopada. (Tel. pryw.) Nominacya tureckiego komisarza dla Egiptu ma nastąpić w tych dniach.

Zmarł tutaj Koehler basza.

Paryż, 5 listopada. Delegat bułgarski, Geszow, przybył tu — jak powiadają — w sprawie zaciągnięcia pożyczki państwowej.

Konferencya monetarna osiągnęła porozumienie; protokół nie został jeszcze zamknięty a to w celu umożliwienia Belgii przystąpienia do uchwał konferencyi.

Dzienniki konserwatywne, z wyjątkiem organów klerykalnych, zarzucają pomysł hr. de Mun, ażeby na czele programu prawicy były postawione żądania katolików.

Rzym, 5 listopada. Dziennik *Rassegna* oświadcza, iż zupełnie bezzasadne są pogłoski o aspiracyach Włoch do powiększenia swego terytorium.

Madryt, 5 listopada. Związek małżeński siostry króla Alfonsa z synem księcia Montpensier został już stanowczo postanowiony.

Londyn, 5 listopada. Na wczorajszym meetingu konserwatywnych, w południowym okręgu Londynu, oświadczył prezes gabinetu lord Salisbury w formie jak najbardziej stanowczej, iż nigdy nieporzucił zasady wolnego handlu. Z zasadą tą nie zostaje bynajmniej w sprzeczności podwyższenie taryfy angielskiej dla tych krajów, które wykluczają angielskie produkty a dopuszczają w swoje granice produkty innych krajów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4 listopada 1885, godzina 1 min. 48 Alp. Tow. gór. 32.25, Węg. akcyje kredyt. 285.75, Akcyje anglo-aust. 98.25, Akcyje banku Union 76.—, Akcyje kolei Karola Ludwika 224.90, Akcyje kolei północnej 229.—, Akcyje kolei południowej 129.50 Akcyje kolei Alföld 182.—, Akcyje kolei Elżbiety 272.90, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 224.—, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 173.—, Wiedeńskie losy 123.75, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacye państw. w złocie —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102.75, Losy regulacyi Cisy 121.30, Losy tureckie —, Węgierska renta 98.—, Akcyje banku związkowego 101.75, Akcyje banku obrotowego —, Akcyje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.23 1/4, Węgierskie losy 118.90, Marka niemiecka —. Usposobienie ciche.

Wiedeń, 5 listopada 1885 r. godz. 10 min. 38. Akcyje kredytowe 282.40, Anglo-Austr. 97.25, Unionbank 76.25, Kolej Karola Ludwika 225.50, Południowa 129.25, Renta papierowa —, Galic. listy zastawne —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —, 6% listy zastawne banku krajowego 91.75, 4 1/2% pożyczka krajowa z 1883 roku 90.50, Napoleondor 9.95 1/2, Rubel papierowy 1.23 1/4 Usposobienie silne.

Wiedeń, 4 listopada 1885 r. godzina 5, minut 38. Akcyje kredytowe 281.10, Anglo-Austr. —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika 225.—, Południowa —, Renta papierowa 82.20, Galic. listy zastawne 101.50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1883 —, Napoleondor 9.96 1/2, Rubel papierowy —. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 4 listopada. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 26.25 do 26.50 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 8.20 do 8.22 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) — do — zł. Berlin: Pszenica żółta (na wrzesień) 158.— do — żyto — m., spirytus 38 —, olej rzepakowy — m., Szczecin: Pszenica —, rzepak —. Paryż: maki 159 kilogr. 47.30, fr. olej rzepakowy — fr., spirytus —, fr. Wrocław: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —. Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Licytacje.

L. 7720. (6591 2—3)
W dniach 3 grudnia 1885, 4 stycznia i 5 lutego 1886, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 33 w Sadkowiecach, powiatu Samborskiego położonej, wyk. hyp. l. 76 tejże gminy objętej, w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego, przeciw Jakimowi Ilkowi i Maryi Kuźniakom pto 100 zł. a. w. z pn. Cena szacunkowa i wywołania wynosi 300 zł., wadyum 30 zł.
Realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedana będzie.
Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszemu sądu rejestrować przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy m. delg.
Sambor, dnia 24 czerwca 1885.

L. 6868. (6586 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bieczu ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach w sumie 250 zł. w. a. z pn. dozwołała została rezolucją c. k. sądu powiatowego w Gorlicach z dnia 21 marca 1885, l. 1747 egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod Nr. 29 w Rzepienniku biskupim położonej, wykazem hipotecznym l. 29 objętej, Wojciecha Bartusika własnej, do której to sprzedaży wyznaczono termin na dzień 7 grudnia 1885, 4 stycznia 1886 i 8 lutego 1886, każdym razem o godz. 10 rano w gmachu pomienionego sądu.
Cenę wywołania stanowić będzie kwota 435 zł., wadyum 43 zł. 50 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądu bieckiego.
Ewentualnie do ułożenia lepszych warunków licytacyjnych wyznaczonym jest termin na dzień 8 lutego 1886, o godzinie 3 po południu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Karola Neumanna adwokata w Gorlicach.
C. k. sąd powiatowy
Biecz, 19 września 1885.

L. 5895. (6520 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu, celem zaspokojenia resztującej wierzytelności dr. Jana Kozłowskiego w kwocie 7900 zł. w. a. z większych 5500 zł. i 4500 zł. w. a. z pn. rozpisuje niniejszem na żądanie wierzyciela hipotecznego, Ełisga Markla, przymusową reliktytację dóbr Witryłowa w powiecie obecnie Brzozowskim położonych, do spadkobierców s. p. Władysława Falkowskiego a to: Adeli Falkowskiej 2/3 i s. p. Kozłowskiej 1/3. Wadyum Falkowskiej należących w jednym tylko na d. 7 grudnia 1885 o godzinie 10 rano wyznaczonym terminie w gmachu sądowym.
Cenę wywołania stanowi kwota 74799 zł. w. a. z tem, że dobra te także poniżej ceny sprzedane będą.
Wadyum wynosi 7480 zł. w. a.
Akt oszacowania, warunki licytacyjne i wyciąg tabularny mogą interesowani przejrzać w tutejszej registraturze.
Przemyśl, 1 lipca 1885.

L. 9340. (6518 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Henryka Brubachera, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że na próbę Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 2000 zł. w. a. rozpisana zostaje licytacja publiczna na tegoż majątności, „Elżbiety ogród“ w Trościańcu na terminie dnia 11 grudnia 1885, 15 stycznia 1886 i 15 lutego 1886 i że dla niego kuratora w osobie adw. dr. Leonarda Tarnawskiego ustanowiono i temuż dotyczącą uchwałę licytacyjną doręczono.
Przemyśl, 5 sierpnia 1885.

L. 9340.
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje, celem ściągnięcia dłużnej sumy 2000 zł. z 15 pr. odsetkami od 20 października 1875, tudzież kosztów egzekucyjnych poprzednio w kwocie 9 zł. 56 ct. i obecnie w kwocie 15 zł. 26 ct. przyznanych ponowną publiczną przymusową sprzedaż folwarku „Elżbiety ogród“ w Trościańcu, powiat Jaworów położonego, wedle dom. 517 p. 233 n. 2 haer. Henryka Brubachera własnego, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, która w trzech terminach, a to: dnia 11 grudnia 1885, 15 stycznia 1886 i 15 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze Nr. 21 się odbędzie.
Cena wywołania 4000 zł., wadyum 400 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny złożone do przejrzenia w registraturze sądowej.
O tem zawiadamia się obydwie strony c. k. Prokuratorę skarbu, c. k. urząd po-

datkowy w Jaworowie, wierzycieli hipotecznych, Jana Müllera i Piotra Müllera, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu 27 lutego 1885 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, do rąk kuratora dr. Juliana Łużckiego z zastępstwem dr. Karola Regera.
Przemyśl, 5 sierpnia 1885.

L. 9717. (6780 2—3)
Celem zaspokojenia sumy 180 zł. w. a. z pn. od Mateusza Bigaja Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie się należące, odbędzie się w dniach 23 listopada, 22 grudnia 1885 i 26 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano, w gmachu sądowym publiczna licytacja posiadłości pod lwh. 135 w Libiążu małym dłużnika własnej.
Cena wywołania 680 zł., wadyum 68 zł.
Wyciąg hipoteczny oraz resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Chrzanów, dnia 19 września 1885.

L. 13937. (6856 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, iż celem wydobycia należności Chaima Löwensohn w kwocie 500 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 25 listopada 1885 o godzinie 10 przedpołudniem w tut. c. k. sądzie w biurze Nr. 6 przymusowa publiczna sprzedaż 10/16 części realności pod l. 785 w Tarnopolu Juliana Tessarowicza własnych, za jakąkolwiek cenę.
Cena wywołania 683 zł. 37 ct.
Zakład 35 zł. w. a.
Bliższe warunki przejrzeć można w sądzie.
Tarnopol, 30 września 1885.

L. 5729. (6748 2—3)
W żywieckim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się na zaspokojenie pretensyi Walentego i Maryi Obtułowiczów, w kwocie 173 zł. 25 ct. w. a. z pn., w dniu 25 listopada 1885, o godzinie 10 rano, na trzecim terminie przymusowa sprzedaż połowy domu pod Nr. 144 w Żywcu z połową podwórza i ogródka z wyjątkiem kawałka gruntu niwki i zagony Heleny Chrobakiewiczowej własnej ciała tabularnego stanowiącej, poniżej ceny szacunkowej 1450 zł. w. a., za jakąkolwiek bądź cenę. Wadyum 150 zł. w. a.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tut. sądowej.
C. k. sąd powiatowy
Żywiec, dnia 24 września 1885.

Ч. 2284. (7293 2—3)
Бъ цѣли заспокоєнія вырительности общаго ролища кредитоваго Завѣдѣнія для Галицїи и Буковины въ Львовѣ къ кратк. 180 за. в. а. съ прн. бѣсѣдѣ са на дню 27 Листопада 1885 на дню 12 Сѣчня 1886 и на дню 16 Лѣстога 1886, каждого разѣ о год. 10 передъ полднемъ въ выкупъ по 27 ибѣлчнн продажѣ реальности под ч. 45 въ Новосѣлахъ положеной, вык. гип. 89 обнѣтой Ивана Гольника, Олены Гольникъ и Иосифа Гольника власной.
Цѣна выкупчнн 300 за. в. а.
Вадѣумъ 30 за. в. а.
Прочїи оуслѣвія и вытѣгъ табѣллярный (протоколъ заставного описанїя) можна переглѣдѣти въ т.с. регїстратѣрѣ.
Ц. к. судѣ покрѣпительнѣйшій делег.
Пенемышль, 25 марта 1885.

L. 6004. (7226 2—3)
Sąd powiatowy kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Katarzyny Feifrowej w Czańcu pod nk. i wykazu hipotecznego 145 i 2/8 części realności wykazem hipotecznym 496 objętej, oraz połowy realności Lóbla Lermera w Czańcu wykazem hipotecznym 421 objętej na pokrycie pretensyi towarzystwa zaliczkowego w Kętach w sumie 200 złr. z pn. w sądzie w 2 terminach w dniach 27 listopada 1885 i 12 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania za pierwszą 650 złr., za drugą 75 zł. a za połowę trzeciej 343 zł. 65 ct.
Wadyum 65 złr., 15 złr. i 34 złr. 30 ct.
Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono p. Kazimierza Goyskiego zastępcę notariusza w Kętach, a do warunków lepszych termin na 12 stycznia 1886 godzinę 3 po południu.
Kęty, 1 października 1885.

L. 4111. (7314 2—3)
C. k. sąd zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Gościńskiego 10 złr. z pn., odbędzie się dnia 25 listopada, 16 grudnia 1885 i 20 stycznia 1886, zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż gruntu pod „kamiennym obłazem“ w Muszynie położonego dłużnika Józefa Wilczyńskiego własnego. Cena wywołania 15 zł.
Wadyum 10 pr.
Resztę warunków w registraturze.
Krynica, 9 września 1885.

31. 47423. (7237 2—3)
Das f. f. Landesgericht in Lemberg verkündet hiermit, daß zur Hereinbringung der Summe pr. 4470 fl. ö. W. f. R. G. am 3. Dezember 1885 und am 14. Jänner 1886 je demal um 10. Uhr Vormittags die exekutive Feilbietung der ob dem Gute Smolin laut Grundbuchseinlage 202 Laftenpost 82 als Haupt- und ob dem Gute Kolonia Smolińska laut Grundbuchseinlage 203 Laftenpost 53 als Nebeneinlage zu Gunsten der Schuldnerin Francisca de Lewandowskie Górka aushaftenden Summe pr. 6000 fl. ö. W. sammt Nebengebühren im hiergerichtlichen Verhandlungsraale stattfinden wird, daß auf dem ersten Termine die feilgebotene Summe nur um den Nennwerth 6000 fl. oder über denselben, auf dem zweiten aber auch unter demselben verlaufft werden wird, daß das Badium pr. 600 fl. ö. W. gelegt werden soll, daß die übrigen Zitationsbedingungen wie auch der Grundbuchsauzug in der hiergerichtl. Registratur eingesehen werden können, und endlich, daß für alle diejenigen, welche nach dem 19. August 1885 als dem Tage des vorgelegten Grundbuchsauzuges dingliche Rechte auf der feilgebotenen Summe erwerben wollten, wie auch alle diejenigen, denen die Zustellung dieses wie auch folgender Beschlüsse nicht zeitig genug oder gar nicht zugestellt werden konnte, Dr. Gorecki mit Vertretung des Dr. Gajewski zum Kurator bestellt wird Lemberg, am 3. Oktober 1885.

L. 854. (7329 2—3)
W dniach 23 listopada, 23 grudnia 1885 i 27 stycznia 1886, każdym razem o godz. 9 przedpołudniem, odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 143 w Wysocku wyżem położonej, dłużnika Jurka Mielnikowicza własnej, protokołem z dnia 13 lipca 1883 zastawniczo opisanej, zaś z 2 sierpnia 1884, l. 3934 oszacowanej ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz komisji pożyczkowej, powiatu Turczańskiego pto 100 zł. z pn. z tem, że na pierwszych 2 terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedana zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 175 zł., wadyum 10 pr.
Bliższe warunki licytacyjne, jako też i akt opisanie i oszacowania można w tut. sądzie registraturze przejrzać.
Borynia, 31 marca 1885.

L. 853. (7330 2—3)
W dniach 23 listopada, 23 grudnia 1885, 27 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 9 przedpołudniem, odbędzie się w sądzie tutejszym na rzecz komisji pożyczkowej powiatu Turczańskiego pto 100 zł. zpn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 113, w Wysocku niżem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Kościa Tomińskiego własnej, protokołem z 24 czerwca 1882, l. 3519 zastawniczo-opisanej, a z dnia 12 lipca 1884, l. 3446 oszacowanej; na pierwszych 2 terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedana zostanie.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 395 zł. w. a., wadyum 10 pr.
Bliższe warunki licytacyjne można w tutejszym sądzie przejrzać.
Borynia, 31 marca 1885.

L. 6403. (7331 2—3)
Dnia 23 listopada 1885, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie o godz. 10 rano w sprawie egzekucyjnej Jakuba Reifeisena przeciw Izidorowi Katzowi pto 355 zł. 40 ct. z pn. publiczna przymusowa licytacja realności niestanowiącej, wydzielonej z realności pod lk. 52 w Bolechowcie raskim położonej składającej się gruntu w przestrzni 2 morgi i 1012, i maszyn ze spalnego tartaku parowego pozostałych za jaką bądź cenę.
Wadyum 50 zł. w. a.
Resztę warunków w aktach.
C. k. sąd powiatowy
Bolechów, 30 września 1885.

L. 8539. (6913 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia resztującej wierzytelności c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie, w kwocie 13237 zł. 41 ct. z pn., przymusową w drodze publicznej licytacji odbyć się mającą sprzedaż dóbr Wolca i Wulka w powiecie Bukowskim położonych, wedle Dom. 432 p. 147 n. 23 haer. i Dom. 4 p. 39 n. 15 haer. dłużników Szymona Süssmana i Berla Kornreichów własnych, w dwóch terminach dnia 26 listopada i 31 grudnia 1885 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze lic. 18.
Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 36907 zł. 33 ct.
Wadyum wynosi 3691 zł. Dobra niższej ceny wywołania na powyższych terminach nie będą sprzedane.
Gdyby w tych terminach za cenę wy-

wołania sprzedane być nie mogły natenczas celem ułożenia warunków ułatwiających odbędzie się termin dnia 16 stycznia 1886, o godzinie 10 rano na który wzywa się wierzycieli z tem, iż niejawiący się jako przystępujący do większości wniosków będą uważani.

Resztę warunków licytacji i wyciąg tabularny można przejrzać w aktach sądowych.

O tem zawiadamia się chęć kupna mających, dalej i tych którzyby po d. 18 czerwca 1885 prawa hipoteczne na dobra powyższe uzyskali lub którzyby uchwały licytacyjnej lub dalszych w tej sprawie w należytych czasach nie otrzymali, do rąk uchwały z dnia 31 stycznia 1883, l. 1160 ustanowionego kuratora adw. dr. Łużckiego w Przemyślu, którego zastępcą adw. dr. Mandrochowicz zamianowany.

Przemyśl, 26 sierpnia 1885.

L. 10376. (7273 2—3)
Samborski c. k. sąd obwodowy rozpisuje z powodu niedopełnienia warunków licytacyjnych celem zaspokojenia pretensyi Sary Ryfki Finsterbusch w kwocie 2678 złr. w. a., uchwałą z 21 czerwca 1881 l. 7745 ustanowionych przez nabywców Jakóba Sternheima i Majera Finsterbuscha reliktytację 14/16 części dóbr Kawsko, Tustanowszczyzna i Kryniczyna zwanych wyk. hip. 390 i 391 w księdze gruntowej obwodu Samborskiego zapisanych, dłużnika Zygmunta Smalawskiego własnych, protokołem de pres. 2 czerwca 1881 l. 8366 przymusowo ocenionych.

Powyższe części dóbr sprzedane będą najwięcej ofiarującemu w jednym tylko terminie a to dnia 26 listopada 1885 o 10 godzinie rano w gmachu sądowym za jakąkolwiek cenę.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 8365 zł. 25 ct. wa.

Wadyum wynosi 5 pr. ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych i akt ocenienia można przejrzeć w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się wszystkich z imienia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli którzyby prawo hipoteki po dniu 18 kwietnia 1885 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego na sprzedaż się mających części dóbr nabyli, lub którymby ta uchwała z jakiegobądź powodu wcześniej nie mogła być doręczoną, przez kuratora pana adwokata dr. Steurmana lub zastępcę tegoż adwokata dr. Kohna przez edykta.
Sambor, 13 października 1885.

L. 4698. (6628 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach na rekwizycję c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 29 sierpnia 1885, l. 41045, celem zaspokojenia należnej gal. Kasie oszczędności resztującego kapitału w kwocie 3965 zł. 46 ct. w. a. z pn. pochodzącej w większej sumy pożyczkowej w kwocie 20.000 zł. m. k. rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż dóbr Hnilcze i Panowice vel Sieniawka w obwodzie brzeżańskim położonych, wedle Dom. 251 pag. 154 n. 28 haer. i dom. 25 pag. 376 n. 20 haer. Włodzimierza Tytusa dw. im. Znamirovskiego własnych.

Licytacja ta odbędzie się w sali obrad Nr. 12 tutejszego sądu obwodowego w dniach 23 listopada 1885, 13 stycznia 1886 i 10 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowi kwota 75.000 zł. w. a., jako wartość przy udzieleniu pożyczki przez galic. kasę oszczędności przyjęta.

W powyższych trzech terminach dobra wspomniane nie będą sprzedane niższej ceny wywołania.

Wadyum wynosi 7.500 zł. w. a. i złożone być ma w gotówce, bądź w papierach publicznych bezpieczeństwo papilarne dających, wedle ostatniego tychże kursu przed dniem licytacji, lecz papiery wartościowe nie będą obliczone nad wartość nominalną.

Nabywca winien będzie wierzytelności, którychby zapłaty wierzyciele przed terminem płatności przjąć nie chcieli, do zapłaty z hipoteki na poczet ceny kupna przyjąć.

Na wypadek nie sprzedaży powyższych dóbr na wspomnianych trzech terminach wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 10 lutego 1886, o godzinie 4 popołudniu w sali obrad Nr. 12.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O rozpisaniu licytacji, uwiadamia się strony, tudzież wiadomości wierzycieli do rąk własnych, zaś niewiadomych i innych wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu 16 lipca 1885, prawo hipoteki na powyższych dobrach uzyskali, lub którymby uchwały licytacyjne, lub inne w tej sprawie wydać się mające uchwały bądź wcześniej, bądź wcale nie mogły być doręczone, do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Gottlieba z substytucją adw. dr. Holzera i przez edykt niniejszy.

W Brzeżanach, d. 25 września 1885.

L. 8378. (6630 1—3)

W dniu 9 grudnia 1885, 14 stycznia 1886 i 11 lutego 1886, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie obwodowym przymusowa licytacyjna sprzedaż dóbr Tarnawa niżna powiatu Turka ut Dom. 440 pag. 458 n. 26 haer. Wolfa Randa własnych, celem zaspokojenia pretensyi Edwarda Łodwigowskiego i Menasego Karmela w kwocie 5000 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 46888 zł. 25 ct., wadyum 4688 zł. 82 ct.

Na wypadek, gdyby przy powyższych trzech terminach dobra za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane nie zostały, wyznacza się termin do ustanowienia ułatwiających warunków licytacyjnych na dzień 12 lutego 1886 o godzinie 10tej przedpołudniem.

Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny dóbr Tarnawa niżna wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Uwiedomieni o tem zostają mieszkający za granicą Państwa Austriacko-węgierskiego wierzyciele hipoteczni: Karol Reinsch w w Brieg, Stefan Latocha w Beuthen, dr. Henryk Schnurpfel w Leobschütz i Teodor Schröder w Berlinie, dalej wierzyciele hipoteczni z życia lub miejsca pobytu niewiadomi, Malwina Dummel, Marya z Bilskich Obstowa, Mojżesz H. Stroh, Wojciech Ławrowski, Weronika Ławrowska, Robert Mix Mojżesz Sonnenschein względnie ich spadkobiercy, dalej niewiadomi spadkobiercy ks. Michała Hnissów, wreszcie owi wierzyciele, którzyby po dniu 24 czerwca 1885 z prawem rzeczowem do hipoteki dóbr Tarnawa niżna weszli, lub którymby uchwały albo nie dość wcześniej lub wcale doreczone być nie mogły, z tem, że im kuratora w osobie adw. dr. Kohna z zastępstwem przez adw. dr. Steuermana w Samborze ustanowiono, i że pełnomocnika swego sądowi wymienić mają.

Sambor, 4 sierpnia 1885.

L. 9339. (6519 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Daniela Brubachera z życia i miejsca niewiadomego, że na prośbę Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 2654 zł. 10 ct. a. w. zpn. publiczna sprzedaż jego majątności Brubacherówka na terminie dnia 11 grudnia 1885 rozpisana została, i że dla kuratora w osobie dr. Leonarda Tarnawskiego, adw. w Przemyślu ustanowiono i temuż dotyczącą uchwałę doreczono.

Przemyśl, 5 sierpnia 1885.

L. 9339.

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem ściągnięcia sumy dłużnej 2700 zł. a względnie 2654 zł. 10 ct. z 12pr. odsetkami od 20 kwietnia 1876, aż do dnia zapłaty kapitału bieżącemi tudzież dalszemi 3pr. odsetkami od kwoty w należnym czasie nie uiszczonych kosztów egzekucyjnych w kwocie 10 zł. 77 ct., poprzednio jak też obecnie w kwocie 12 zł. 26 ct. przyznanych przymusową uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18 grudnia 1877 do l. 61998 dozwoloną publiczną sprzedaż folwarku Brubacherówka w Trościancu powiatu Jaworów położonego, wedle dom. 519 p. 245 n. 2 haer. Daniela Brubachera własnego ze wszystkimi należąciami gruntami i innemi przynależnościami na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, która sprzedaż w jednym terminie a to na dniu 11 grudnia 1885, o godzinie 10 rano w biurze sądowem Nr. 21 przedsięwzięta będzie.

Cenę wywołania stanowi suma 5000zł. przy udzieleniu pożyczki jako wartość szacunkowa przyjęta, wadyum wynosi 500 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny do przejrzania w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli — dla wierzycieli, którzy po dniu 27 lutego 1885 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doreczoną ustanawia się kuratora adw. dr. Juliana Łużeckiego z zastępstwem adw. dr. Karola Regera.

Przemyśl, 5 sierpnia 1885.

L. 4286. (7357 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia, że celem zaspokojenia Zakładu kredytowego włościańskiego 20 rat pożyczkowych po 9 zł. z pn. odbędzie się 17 listopada, 17 grudnia 1885 i 18 stycznia 1886, każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjną sprzedaż przez licytację realności pod lk. 54 w Braciejowej położonej dłużnika spadkobierców Wojciecha Szerszenia własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywołania 300 zł. w. a.

Wadyum 30 zł. w. a.

Resztę warunków licytacji i protokół zastawniczego opisanie przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dębica, dnia 31 sierpnia 1885.

L. 6041. (7364 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sokołowie za-

wiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Mejera Mordki Liebermana w kwocie 130 zł. w. a. z pn. przedsięwzięcie w dniach 25 listopada, 30 grudnia 1885 i 28 stycznia 1886 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusową sprzedaż realności pod lk. 160 w Wólce sokołowskiej położonej wyk. hip. 160 objętej.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Sokołów, 15 października 1885.

L. 14183. (6662 1—3)

W dniu 2 grudnia 1885, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 5 w Miskowicach, powiecie Samborskim położonej wyk. hip. 32 objętej w sprawie ces kr. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Izaakowi Mildwuf pto 300 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1031 zł. wadyum 51 zł. 51 ct. Na powyższym terminie realność ta nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć. Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora adw. dr. Fiternika z substytucją adw. dr. Steuermana w Samborze.

C. k. sąd powiatowy m. dlę.

Sambor, dnia 25 września 1885.

L. 6489. (7221 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Iwana Dybka w kwocie 100 złr. a. w. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod l. k. 19 w Ostrowie położonej wedle wykazu hip. l. 101 B. 2 gminy Ostrow do masy spadkowej ś. p. Wasyla Biernata należącej w dniu 27 listopada 1885 w dniu 15 stycznia 1886 i w dniu 19 lutego 1886 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzielaniu pożyczki na kwotę 640 złr. w. a. wyprowadzona, zakład wynosi 64 złr. w. a.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt oszacowania rzeczowej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 15 kwietnia 1885.

L. 1819. (6862 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Boryni podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 26 listopada 1885 o 10 godzinie przed południem przedsięwzięcie egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności pod lk. 141 w Libuchorze położonej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 15 lipca 1872 opisanej, Piotra Lacha własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość 350 złr.

Zakład 35 złr. Na tym terminie realność ta także za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

Protokół zastawniczego opisanie i oszacowania jak również bliższe warunki mogą być w tus. registraturze przejrzane.

Borynia, 30 maja 1885.

L. 13618. (7222 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Löwenthala i Markusa Dawida Wurza w kwocie 600 złr. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 41 w Wilezu położonej wykazu hip. l. 86 objętej dłużniczki Maryi Zahatynskiej własnej w dniu 27 listopada 1885 i w dniu 12 stycznia 1886 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 907 złr. 40 ct. w. a. wyprowadzona, zakład wynosi 90 złr. w. a.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt oszacowania rzeczowej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko deleg.

Przemyśl, 14 sierpnia 1885.

L. 5765. (6989 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie ogłasza, iż w dniach 27 listopada, 30 grudnia 1885 i 27 stycznia 1886 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 297 w Kolbuszowie górnej Lwh. 122 objętej nieobjętej masy spadkowej Witolda Galinowskiego, Bronisława i Janiny Galinowskich własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Agnora Cassiny w kwocie 316 złr. z pn.

Cena wywołania 2200 złr. wadyum 220 złr.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny, mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kolbuszowa, dnia 30 sierpnia 1885.

L. 5175. (7300 2 3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach podaje niniejszem do wiadomości, iż dla za-

spokojenia pretensyi Mechla Reinera w kwocie 40 złr w. a. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 26go listopada 1885, 14 stycznia 1886 i dnia 18go lutego 1886, zawsze o godzinie 10 z rana, publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 179 w Dobrowodach położonej Maryny Dawidowicz własnej a ciała tabularnego niestanowiącej, z tem, że na dwu pierwszych terminach realność ta przynajmniej za cenę szacunkową 85 złr. w. a., na trzecim terminie zaś za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedana będzie.

Wadyum wynosi 8 złr. 50 ct.

Dalsze warunki, protokół opisanie i oszacowania przejrzeć można w godzinach urzędowych w tusądowej registraturze.

Podhajce, dnia 30 czerwca 1885.

L. 2539. (7269 3—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Markusa Schiffmana w kwocie 257 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 19 listopada, 22 grudnia 1885 i 22 stycznia 1886, publiczna sprzedaż realności pod lk. 28 w Łopuszce wielkiej położonej, lwh. 37 objętej, Zofii Mazur własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 442 zł. w. a., wadyum 45 zł., w gotówce lub papierach publicznych.

Ekstrakt hip. i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w ekspedycie sądowym.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Gottlieba w Jarosławiu. Przeworsk, 7 lipca 1885.

L. 6899. (7104 3—3)

Dnia 23 listopada, 23 grudnia 1885 i 22 stycznia 1886, odbędzie się w tutejszym sądzie o godz. 10 rano publiczna sprzedaż nietabularnej realności Nr. 962 w Trembowli, Franciszka Makarewicz własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Maryi Hurich w kwocie 70 zł. Na trzecim terminie sprzedaż nastąpi nawet poniżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi kwota 500zł. wadyum 50 zł.

C. k. sąd powiatowy

Trembowla, 18 października 1885.

L. 18868. (7264 3—3)

W celu obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu w Rozdole, z którą połączona jest także drobiazgowa sprzedaż znaczków stemplowych i urzędowych ostemplowanych blankietów wekslowych od 5 złr. na dół rozpisuje się konkurencyjną przez wniesienie ofert, które zawierać mają oprócz wadyum w kwocie 100 złr. legalne poświadczenie pełnomocności, moralności tudzież posiadania dostatecznego majątku.

Oferty wniesić należy najdalej do 16 listopada 1885 do 12 godziny z południa do Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

Obrót materyałów w powyższej hurtowni wynosił od 1 stycznia 1884 do końca grudnia 1884, mianowicie co do tytoniu 14557 złr. 29 ct., zaś co do znaczków stemplowych i blankietów wekslowych 331 złr. 17 ct., razem 14.888 złr. 46 ct.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

Od c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu

Lwów, dnia 22 października 1885.

L. 3514. (6313 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 23 listopada 1885, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 183 sub. rep. 25 w Krzeszowie położonej niehipotecznej dłużników Michała i Maryanny Wojcików własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 650zł.

Wadyum wynosi 65 zł.

Inne warunki licytacyjne i akt zastawniczego opisanie tej realności można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Slemień, 6 sierpnia 1885.

L. 2827. (6088 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie przeciw Mateuszowi Kuleczykiemu pto 250 zł. w. a. z pn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod Nk. 57 w Rosochawcu w dniach 24 listopada, 23 grudnia 1885 i 22 stycznia 1886 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem w zabudowania sądowem.

Cena wywołania 1000 zł. w. a.

Wadyum 100 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Wiśniowczyk, dnia 24 lipca 1885.

L. 11839. (6380 3—3)

C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na

zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie przyznanej w sumie 455 zł. w. a. z należytosciami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Sowina w powiecie c. k. sądu powiatowego Jasło położonych do dłużnika Henryka Malinowskiego należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w trzecim i ostatnim terminie w ślad dekr. nadwor. z 25 czerwca 1824, Nr. 2107 z.u.s. i §§. 148 do 152 p. s., a mianowicie na dzień 14 grudnia 1885 o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 40000 zł. poniżej której w terminie powyższym dobra sprzedane nie będą. Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 5pr. od ceny wywołania.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek jeżeli przy pierwszym terminie licytacyjnym nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaoferuje, przymusowa sprzedaż licytacyjna dóbr Sowina Dom. 372 p. 201 n. 33 haer. nastąpi przy tymże terminie najwięcej ofiarującemu nawet poniżej ceny wywołania ofiarowaną.

O rozpisaniu tej licytacji otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratora Skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi przez kuratora dr. Malawskiego w Tarnowie, następnie ci wierzyciele, którzyby po d. 1 lutego 1884 r. do hipoteki dóbr Sowina weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapasę mogącą z jakiegokolwiek powodu nie została doreczona, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dr. Malawskiego w Tarnowie z substytucją adw. dr. Brzeskiego w Tarnowie ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie, dnia 27 sierpnia 1885.

L. 19428. (7261 3—3)

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w Samborze wedle II, a w innych miejscowościach do Sambora należących wedle III. klasy taryfowej poczynawszy od 1 stycznia 1866 do końca grudnia 1886, lub też do końca grudnia 1887 i 1888, odbędzie się w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Samborze dnia 16 listopada 1885 o godzinie 9tej rano do 2 po południu publiczna licytacja.

Cenę wywołania powyżej wspomnianego przedmiotu stanowi roczna kwota 13185 złr. w. a.

Wadyum składać się mające wynosi 10pr. ceny wywołania. Oferty pisemne zaopatrzone w wadyum mogą być wniesione do 2 po południu najpóźniej w dniu 15 listopada 1885, do rąk naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Samborze. Bliższe warunki licytacji mogą być przejrzane w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Samborze i w c. k. nadzorach straży skarbowej w Drohobyczu, Samborze, Stryju, Turce i Rudkach.

C. k. powiatowa dyrekcyja skarbu.

Sambor, dnia 26 października 1885.

L. 5274. (6295 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie wiadomo czyni, że wskutek odezwę c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 8 sierpnia 1885, do l. 37805, przeprowadzi tenże sąd egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod lk. 96 w Żurawnie położonej, wedle Dom. Tom. II. pag. 97 n. 3 haer. Salamona Horowitza własnej, w dniach 10 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że gdyby realność powyższa na terminach wspomnianych za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana nie została, ustanawia się dla ułożenia lepszych warunków termin na 21 stycznia 1886 o 4 godz. po południu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 798 zł. 60 ct. w. a.

Poręczne wynosi 10pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków w sądzie tutejszym w registraturze przeglądać można.

C. k. sąd powiatowy

Żurawno, dnia 28 sierpnia 1885.

L. 7193. (7202 3—3)

W dniach 30 listopada 1885, 11 stycznia 1886 i 15 lutego 1886, zawsze o 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności masy spadkowej Chaima Landau w kwocie 200 zł. z pn. publiczna licytacja realności masy spadkowej Mojżesza Goldsteina pod lwh. 19 w Radwanowicach położonej i rozpisuje się licytację tę w myśl odnośnych przepisów w 3 terminach.

Cena wywołania 860 zł.

Wadyum 86 zł.

Resztę warunków w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Krzeszowice, 22 października 1885.

L. 10981. (6282 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 11.000 zł. w. a. z pn. na rzecz Aba Landesberga odbędzie się dnia 26 listopada 1885 o godzinie 10 przedpołudniem w biurze Nr. 13 na pierwszym piętrze w sądzie tutejszym egzekucyjna licytacja dóbr Samofuszkowce w powiecie Husiatyńskim położonych.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 134.303 zł. 45 ct. w. a.

Poniżej sumy 70000 zł. w. a. dobra te sprzedane nie będą.

Wadium 13.500 zł. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze sądu

Dla wierzycieli Sabiny Samuela, R. Lande i tych którzyby po dniu 10 lipca 1885 na sprzedaż się mających dobrach jakiegokolwiek prawa rzeczowe uzyskali, lub którzyby uchwała niniejsza i wszelkie dalsze w sprawie tej zapisać mające należyście albo wcale doręczone nie zostały, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dr. Glogiera, a zastępcą tegoż p. adw. dr. Kwiatkowskiego.

Tarnopol, dnia 5 września 1885.

L. 2470. (7249 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 209 złr 83 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 116 subr. 136 w Dołhem, ciała tabularnego niestanowiącej dnia 19 listopada, 3 grudnia i 30 grudnia 1885 każdym razem o 10 godzinie rano z tem nadmienieniem, że na dwóch pierwszych terminach powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takąową, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 600 złr. Wadium 60 złr. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego Trembowla, 20 września 1885.

L. 5518. (7205 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niemirowie uwiadamia, że celem zaspokojenia 5 rat po 9 zł. 75 ct. i reszt. kapitału 131 zł. 32 ct. w. a. z pn. przez c. k. uprz. Zakład kredyt. włościański przeciw Jackowi Nowosiłec wywalczonej przedsięwzięcie w tusądowej kancelaryi w dniach 26 listopada, 24 grudnia 1885, i 21 stycznia 1886. każdorazownie o godzinie 3 po południu, przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod lic. 6/174 w Radrużu starostwie Rawskim położonej wykazem, hipotecznym l. 483 objętej. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 300 zł, zakład wynosi 30 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej, jednak nie niżej sumy 150 zł. na teże realności cięższej sprzedana zostanie, a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 21 stycznia 1886 o godzinie 4 po południu.

Dla wierzycieli, którzyby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 8 czerwca 1885 uzyskali, ustanawia się p. Władysława Krantza z Niemirowa kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Niemirów, 20 września 1885.

L. 6735. (6107 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Chaima Steigelfesta 3740 zł. i Kazimierza Korczak Horodyńskiego 4183 zł. z pn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu w dniu 25 listopada 1885 o godzinie 10 z rana przymusowa licytacyjna sprzedaż części dóbr Turso do Krystyny Bielańskiej Karola Bielańskiego należących a to nawet niżej ceny wywołania pod następującymi warunkami:

1) Cena wywołania za część Krystyny Bielańskiej Dom. 57 pag. 239 Dom. 396 pag. 285, 286 i 288 n. 35, 37 i 38 haer. 6095 zł, wadium 610 zł., za część Krystyny Bielańskiej Dom. 116 pag. 239 i Dom. 224 pag. 156 n. 24 haer. cena wywołania 827 zł. 20 ct., wadium 83 zł., za część Karola Bielańskiego Dom. 57 pag. 239 Dom. 396 pag. 285 n. 36 haer., cena wywołania 639 zł. 80 ct., wadium 64 zł. w gotówce lub w papierach wartościowych do lokacji kapitałów pupilarnych zdolnych.

2) Każda z tych części zostanie z osobna na powyższym terminie sprzedana.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt ocenienia można przejrzeć w registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu i życia niewiadomych: Jana Turzańskiego J. Margulesa Ma-

ryannę Zdziarską, Maryannę Martynowicz, Józefę Ilnicką i Ludwikę Mikocką, tudzież wszystkich tych wierzycieli hipotecznych którzyby niniejsza uchwała wcale albo w należytych czasie doręczona być nie mogła, lub którzyby do tabuli po dniu 10 grudnia 1879 ze swemi prawami w szli przez kuratora adw. dr. Kohna w Samborze i edykta. Sambor, 15 lipca 1885.

L. 158. (7245 3—3)

Dnia 23 listopada, 21 grudnia 1885 i 20 stycznia 1886, sprzedana będzie przymusowo zawsze o godzinie 10 rano, w tut. sądzie realność pod lk. 11 w Nowosiółce położona, wedle wyk. hip. 113 tej gminy Michała Hałabury własna, celem ściągnięcia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 392 zł. w. a. z pn

Cena wywołania 1450 zł. w. a., wadium 145 zł. w. a.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych i tych, którzyby po dniu 5 grudnia 1884, prawo zastawu nabyli ustanowiony p. adw. dr. Słazka.

Termin do ułożenia warunków lżejszych ustanowiony na dzień 20 stycznia 1886 godzinę 11 rano.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, dnia 13 sierpnia 1885.

L. 2829. (6090 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Jakimowi Nogaczowi pto 200 zł. w. a. z pn., przedsięwzięcie przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod Nk. 185 rep. 150 w Burkanowie w dniach 24 listopada, 23 grudnia 1885 i 22 stycznia 1886, każdym razem o godz. 10 przed południem w zabudowaniu sądowem. Cena wywołania 800 zł.

Wadium 80 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Wiśniowczyk, dnia 24 lipca 1885.

L. 4035. (6810 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 23 listopada, 28 grudnia 1885, i 29 stycznia 1886, każdym razem o godz. 10 z rana, odbędzie się w tymże c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 112 rep. 89 w Tarnawie dolnej położonej, przedmiotu księgi gruntowej nie stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 150 zł.

Wadium wynosi 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokół zastawniczego opisanie tej realności można przejrzeć w tut. registraturze w godzinach urzędowych.

Slemień, 23 sierpnia 1885.

L. 3633. (6311 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23 listopada 1885 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tymże c. k. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 103. 165 rep. 5 w Strykawie położonej, przedmiotu księgi gruntowej nie stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł.

Wadium wynosi 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisanie tej realności można przejrzeć w tut. registraturze w godzinach urzędowych.

Slemień, 5 sierpnia 1885.

L. 3620. (6539 3—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się w dniach 23 listopada, 28 grudnia 1885 i 29 stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności według l. w. h. 121 w całości, według l. w. h. 122 w połowie, zaś według l. w. h. 124 w 1/4 części gmina katastralna Las Tomasz Szezeliny własnej, pod Nkons. 49 w wsi Las położonej, ciała tabularne stanowiącej, protokołem według rezolucyi tut. sąd z dnia 1-go czerwca 1883, l. 2604 do wiadomości sądowej przyjętym egzekucyjnie oszacowanej. Na pierwszych dwóch terminach realność powyższa sprzedana będzie tylko wyżej ceny szacunkowej, na trzecim i za takąową.

Cenę szacunkową stanowi kwota 592 zł.

Wadium 59 zł. w. a.

Resztę warunków przeglądać można w tut. sąd registraturze.

Slemień, 6 sierpnia 1885.

L. 9621. (7313 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 12 listopada, 17 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886, licytacja realności, l. 183 według wyk. hip. 288 w w Słubodzie Dżuryńkiej, Israella Szulmana własnej, na rzecz Herscha Kaufera pto 100 zł. Cena wywołania 830 zł. wadium 83 zł. Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Czackowski.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do prze-

śledzania wierzycieli hipotecznych, termin na dzień 25 lutego 1886.

Czortków, 1 września 1885.

L. 7444. (7203 —3)

W dniach 30 listopada 1885, 11 stycznia i 15 lutego 1886, zawsze o godz. 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie, w kwocie 500 zł. z pn. publiczna licytacja realności Maryanny Kapelanowej pod lk. 119 w Mirowie położonej i rozpisuje się licytację tę w myśl odnośnych przepisów w 3 terminach.

Cena wywołania 760 zł., wadium 60 zł.

Resztę warunków w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Krzeszowice, 22 października 1885.

L. 6220. (7299 3—3)

C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza, iż w dniach 23 listopada, 21 grudnia 1885 i 25 stycznia 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym, przymusowa sprzedaż realności w Dolnej wsi położonej, według lwh. 122 ks. gr. teje gminy dłużników Jana i Reginy małż. Jabłońskich recte Jabłończyków własnej, na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego w Krakowie o 200 zł. w. a.

Wadium wynosi 45 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w Registraturze tutejszej. Myślenice, 16 października 1885.

L. 6221. (7298 3—3)

C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza, iż w dniach 23 listopada, 21 grudnia 1885 i 25 stycznia 1886, o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności w Myślenicach położonej, według lwh. 422 księgi gruntowej teje gminy dłużniczki Anny Pawowiczowej własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 200 zł. wal. austr. z pn.

Wadium wynosi 60 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej. Myślenice, 15 października 1885.

31. 3545. (7317 3—3)

Montag den 16. November 1885, um 11. Uhr Vormittags findet die Verhandlung wegen Vergebung der Reinigung der Seifgruben und Randle dann der Mistgruben in den militär ärarischen Gebäuden zu Lemberg mittelst Eröffnung von Offerten in den Kanzlei Localitäten der Genie-Direktion im Platz Kommando Gebäude, Wallgasse Nr. 16 im 2 Stockwerke an den Bestbiethenden statt. Die näheren Cicitations Bedingungen sowie die Offerta-Formularien können von 8 Uhr Früh bis 2 Nachmittags in den genannten Kanzleien eingesehen beziehungsweise eingeholt werden.

R. f. Genie-Direktion in Lemberg.

Księgi gruntowe.

L. 13511 (7136 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla następujących gmin katastralnych;

Biała, Kojaszówka, w okręgu sądu powiatowego w Makowie;

Zaborze, w okręgu sądu powiatowego w Oswięcimie;

Maszkowice ze Szczerczem i Gaboń, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Stróża niżnie, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Symbark i Wapienne w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Sietesz, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Grembów z przyległościami;

Wydrze, Zapolek, Zabrze, Miętne, Jazwinie i Jezioro, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Sławęcin, Siepietnica Nawsie, Kołaczynie, Kaczorewy i Biezdziatka w okręgu sądu powiatowego w Jasle;

Ostrów, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Dobrynin, w okręgu sądu powiatowego w Mieleu;

Tonie, z miejscowościami;

Błonie, Brzeźnica i Pawłów, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;

Braciejowa z miejscowościami; Południk, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy położonych według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj.

wygotowane za nowe księgi gruntowe tychże gmin poczynając,

od dnia 15 września 1885,

uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tym sądzie powiatowym, w którym okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa czy to własności czy zastawu czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości ksiąg gruntową objętej, jedynie przez wpisanie

do tej księgi może być nabyte, ograniczone przeniesione lub wykreślone;

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciała hipotecznych lub w jakiegobądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości, wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej

do dnia 15 października 1886, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzecznym, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępować było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesieni.

Kraków, 5 sierpnia 1885.

L. 148. (7360)

C. k. sąd powiatowy w Lisku oznajmia niniejszem, że arkusze posiadania dla posiadaczy rustykalnych w gminie Kamionki, Sukowate i Kalnica okręgu c. k. sądu powiatowego w Lisku w formie wykazów hipotecznych sporządzone, oraz inne akty odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej tych gmin są do powszechnego przeglądu w budynku sądowym w Lisku złożone.

Do wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych i dalszych dochodzeń wyznacza się termin na dzień 12 listopada 1885, na którym interesowani w c. k. sądzie powiatowym w Lisku zgłosić się mają.

Lisko, dnia 31 października 1885.

L. 3412. (7355)

C. k. sąd powiatowy w Baligródzie uwiadamia, że dochodzenie miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy Tworylna na dniu 9 listopada 1885 rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Baligród, dnia 29 października 1885.

L. 2492. (7354)

C. k. sąd powiatowy w Baligródzie uwiadamia, że dochodzenie miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gmin Jabłonki, Cisna, Dołżyce, Liszna i Krywe ad Cisna, na dniu 21 listopada 1885, rozpoczyna z tem, iż po ukończeniu takowych w pierw wymienionej przedsięwzięte zostaną w następującej w porządku jak tu poszczególnione zostały.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Baligród, dnia 30 października 1885.

Kuratele.

L. 5406 (7302 2—3)

Dla marnotrawcy Jędrzeja Ferenza w miejsce dotychczasowego kuratora Józefa Płonki ustanawia się kuratorem Michała Skibę z Matysówki.

C. k. sąd powiatowy

Tyczyn, dnia 18 sierpnia 1885.

L. 4143 (7315 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Skolem podaje do powszechniej wiadomości, że Michał Baran syn s. p. Iwana Barana z Synowódzka niżnego za głupkowatego uznany i Iwan Szlachetka gospodarz z Synowódzka niżnego kuratorem tegoż ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy

Skole, 29 sierpnia 1885.

Upadłości.

L. 85 (7347)
Do dodatkowej likwidacji wierzytelności konkursowych A. H. Schächtera z Kołomyi w myśl §. 123 u. k. tudzież do złożenia przysięgi przez upadłego w myśl §§. 96 i 97 u. k. wyznaczam termin na dzień 24 listopada 1885 o godz. 10 z rana.
Kołomyja, 29 października 1885.
komisarz konkursowy: Podlaszecki.

L. 47864 (7379)
Wierzycieli masy konkursowej Romana Pilawskiego wzywa się na termin dnia 24 listopada 1885 godz. 11 przed południem w biurze 11 c. k. sądu krajowego dla spraw cywilnych we Lwowie celem powzięcia uchwały co do sposobu zrealizowania reszty wierzytelności masy i ustanowienia wysokości wynagrodzenia zarządcy masy.
Lwów, 28 października 1885.

L. 133 (7358)
Zawiadamiam wierzycieli masy rozbirowej M. H. Zieglera z Jaworowa, że przedłożony projekt rozdziału u mnie lub u zarządcy masy przejrzeć albo odpisać i zarządy przeciw niemu ustnie lub pisemnie do 10 listopada 1885 wnieść mogą nad którymi zarzutami odbędzie się rozprawa 18 listopada 1885 o godzinie 11 rano, do której wszystkich interesowanych wzywam.
Jaworów, 25 października 1885
C. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy: Zawadzki.

31. 15253. (7274 3—3)
Das f. f. Kreis- als Handelsgericht in Stanislaw, hat die Eröffnung des Konkurses über das gesamte wo immer befindliche bewegliche und über das in den Ländern für welche die Konkursordnung vom 25. December 1868 Nr. 1. R. G. B. gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des unter der Firma M. Jonas, protokollierten Handelsmannes Markus Jonas bewilligt, den Herrn f. f. Landes-Gerichts-Rath Kajetan Kopacz zum Konkurskommissär und den Herrn Hersch Angermann, Kaufmann in Stanislaw zum stellvertretigen Verwalter bestellt.
Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 12ten November 1885, 10 Uhr Vormittags bei diesem f. f. Kreis als Handelsgericht vor dem Konkurskommissär angeordneten Tagfahrt unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege, ihre Vorschläge über die Befestigung des einzuweisen bestellten, oder über die Ernennung eines anderen Verwalters und eines Stellvertreters desselben zu erstatten und die Wahl eines Gläubigerausschusses vorzunehmen. Alle diejenigen, welche gegen die gemeinschaftliche Konkursmasse einen Anspruch als Konkursgläubiger erheben wollen, werden aufgefordert ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis zum letzten December 1885, bei diesem f. f. Kreis- als Handelsgerichte nach Vorchrift der Konkurs-Ordnung zur Vermeidung der in derselben angeordneten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in der hiemit auf den 11ten Jänner 1886, um 10 Uhr Vormittags vor dem Konkurskommissär abzuhaltenden Liquidirungs Tagfahrt zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen.
Den bei dieser Tagfahrt erscheinenden und angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl, an die Stelle des Verwalters, seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger Ausschusses die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgültig zu berufen.
Diese Tagfahrt ist auch zur Zustandebringung eines Ausgleiches im Sinne des § 68 der C. O. bestimmt.
Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Konkurs-Verfahrens, werden durch das Amtsblatt der Lemberger Landeszeitung erfolgen.
Diejenigen Gläubiger, welche nicht in Stanislaw oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen dafelbst wohnenden Bevollmächtigten zum Empfang der Zustellungen nahmhaf zu machen widrigens auf Antrag des Konkurskommissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden würde.
Stanislaw, am 26ten October 1885.

Konkurs.

L. 1446/R. s. o. (7344 1—3)
Ogłasza się niniejszym konkurs, celem obsadzenia stałego następujących posad nauczycielskich:

A) W powiecie mieleckim:
1. Przy dwuklasowej mieszanej szkole ludowej w Kąwężynie i Woli Wadowskiej posady młodszych nauczycieli z placą po 200 zł. a. w. i wolnem mieszkaniem;
2. Przy jednoklasowych szkołach ludowych w Czerminie, w Pławie, w Trzcinie i Woli Mieleckiej posady nauczycieli z roczną placą po 300 zł. wa. i wolnem mieszkaniem.
B) W powiecie tarnobrzskim:

1. Przy dwuklasowej mieszanej szkole ludowej w Grębowie nauczyciela młodszego z roczną placą 240 zł. w. a.;

2. Przy jednoklasowych szkołach ludowych w Gorzycach, w Jastkowicach i Miechocinie posady nauczycieli z roczną placą po 300 zł. i wolnem mieszkaniem;

3. Przy dwuklasowej szkole ludowej w Radomyślu nad Sanem posada drugiego nauczyciela z roczną placą 300 zł. aw.

Kandydaci lub kandydatki, ubiegający się o te posady, winni wnieść podania, dowodami służbowymi i kwalifikacyi należyte zaopatrzone, za pośrednictwem przełożonej swej władzy najdalej do 15 grudnia 1885 do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Mielcu.

Kandydaci lub kandydatki, nie mający dekretu przyznanych lat służby do emerytury, mają dołączyć do podania wykaz służbowy.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Mielcu, dnia 1 listopada 1885.

L. 12512. (7346 1—3)
C. k. starostwo w Skałacie poszukuje z manipulacją obznajomionego dyetaryusza z kaligraficznym i szybkim piśmem.
Placa 20 do 25 zł. aw. miesięcznie.
Podania udokumentowane pisane własnoręcznie.
Skałat, dnia 2 listopada 1885.

L. 29659. (7306 3—3)
K O N K U R S na posady ekspedjentów

1. przy nowo utworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym w Żurówie w powiecie Rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 złr. z rocznymi poborami płacy 150 złr. ryczałtu kancelaryjnego 40 złr. i ugodzić się mającym wynagrodzeniem za dziennego posłańca pieszego między Żurówem a Bukaczowcami i
2. przy c. k. urzędzie pocztowym w Stratyńie w powiecie Rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucją 200 złr. z rocznymi poborami płacy 150 złr. ryczałtu kancelaryjnego 40 złr. i wynagrodzenia 300 złr. za posłańca pieszego między Stratyńem a Rohatyńem.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni w c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 29 października 1885.

L. 1. (7295 3—3)
Komisya hipoteczna w Czarnym Dunajcu poszukuje pisarza. Placa miesięczna 25 złr. Podania udokumentowane wnieść należy do dnia 10 listopada 1885.
Czarny dunajec, 30 października 1885.

L. 822 (7286 3—3)
Niniejszym ogłasza się konkurs do 15 listopada 1885 r., celem obsadzenia posady asystenta przy katedrze budowy dróg i robot wodnych w tutejszej c. k. Szkole Politechnicznej.

Ta posada, z którą połączone jest wynagrodzenie w kwocie rocznych 600 zł. wa. będzie nadana przez Kolegium P. ofasorów na czas od dnia jej objęcia po koniec września 1887 r.

Podania o tę posadę, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politechnicznej i zaopatrzone w potrzebne dokumenta, tudzież w dowody dokładnej znajomości języka polskiego, należy wnieść do podpisanego Rektoratu przed upływem terminu konkursowego.

Z Rektoratu c. k. Szkoły Politechnicznej.
We Lwowie, d. 31 października 1885.

L. 1480/R. s. o. (7327 3—3)
Niniejszym ogłasza się konkurs na posadę tymczasowej nauczycielki nadetatowej z placą 300 złr. przy szkole 4 klasowej żeńskiej w Kutach.

Podania należy udokumentowane, wnieść należy za pośrednictwem swych władz przełożonych najpóźniej do 15 listopada 1885 r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

W Kołomyi, dnia 29 października 1885.

Wyroki prasowe.

L. 17487. (7366)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w numerze 277 czasopisma „Nowy Prośm” z dnia 9/21 października 1885, pod napisem: „Czym jest dla nas Szweczenko” zawiera znamiona zbrodni, z §. 65 u. k. zatem usprawiedliwiona jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 23 października 1885.

L. 17674. (7468)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych

we Lwowie, orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 243 czasopisma „Dziennik Polski”, z dnia 24 października 1885, pod napisem: „Przegląd polityczny”, pod tytułem: „Zasługi naszych postów” zawiera znamiona występkę z §. 300 ust. kar., zatem usprawiedliwiona jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 29 października 1885.

L. 17913. (7369)
C. k. sąd krajowy wyższy we Lwowie

riszył p. d. 27 kwietnia 1885 cz. 26763, szezo sia zarządzeniu czerz c. k. Prokuratoru rzu derzawnu konfiskatu cz. 19 czasopysy „Nowe Zerkalo” z powodu osnowy tamze umiszczonych artykułuw pid napysamy „Polakam i Patryotik” dla znamen wystupku z §§. 302 i 300 z. k. zatwerdzaje i dalsze rozprostranienije tych artykułuw zakazuje. (§. 36 z pras.)

C. k. sąd krajowy karny.
Lwów, dnia 30 kwietnia 1885.

L. 17543. (7367)
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie, po wysłuchaniu c. k. nadprokuratora państwa na zasadzie §. 494 p. k. w zastosowaniu §. 489 i 493 p. k., tudzież §. 36 ust. p. orzekł, że treść artykułu pod tytułem „Beata” umieszczonego w nr. 1 czasopisma: „Śmigus” z dnia 1 października 1885, zawiera znamiona występkę z §. 516 u. k., że przeto zarządza przez c. k. prokuratora państwa na dniu 3 października 1885 i na tym samym dniu wykonana konfiskata jest usprawiedliwiona, cały nakład artykułu ma być zniszczony i dalsze rozpowszechnienie wzbronione.

Lwów, 26 października 1885.

(6683)

Das f. f. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 6. 7. 9 und 10. September 1885 33. 25760, 25620, 25621, 25622, 25623 25758, 25761, 25762 und 25863, die Weiterverbreitung der Zeitschriften: „Nase Listy“ Nr. 3 vom 3. September 1885 wegen der Artikel „Domahejme se oprav“ und „Vykaz“ nach § 302 beziehungsweise § 305 St. G. dann „Pokrok“ Nr. 242 (Nachmittagsausgabe) vom 3. September 1885 wegen des Artikels „Vražda v Albrechtiech“ nach § 302 St. G.; „Pokrok“ Nr. 243 (Nachmittagsausgabe) vom 4. September 1885 wegen der Artikel „Po mesice, ano . . .“ und „Vražda u Lanskrouta . . .“ nach § 300 beziehungsweise § 302 St. G.; „Narodni Listy“ Nr. 242 (Nachmittagsausgabe) vom 3. September 1885 wegen des Artikels „Rozeileni . . .“; „Humoristické Listy“ Nr. 36 vom 4. September 1885 wegen der Artikel „Nova píseň podle“, „Brnensti Nemei“ und „Telegramy: Z Liberece“ nach § 392 St. G. „Ceska polityka“ Nr. 243 (Nachmittagsausgabe) vom 4. September 1885 wegen der Artikel „V Praze, 4. zari“ und „Hrdinsky ein . . .“; „Narodni Politika“ Nr. 243 (Nachmittagsausgabe) vom 4. September 1885 wegen der Artikel „V Praze, 4. zari“ und „Hrdinsky ein . . .“ nach § 300 beziehungsweise § 302 St. G.; „Politik“ Nr. 243 (Abendblatt) vom 4. September 1885 wegen des Artikels „Seit Monaten, mein . . .“ nach § 300 St. G., endlich „Narodni Listy“ (Morgenausgabe) Nr. 244 vom 5. September 1885 wegen der Artikel „Vrchol nemecke . . .“ und „Cvicieni ve zbrani . . .“ nach § 302, beziehungsweise § 64 St. G. verboten.

Das f. f. Ministerium des Innern hat unterm 21. October 1885, 3. 4336/M. 1., der in Cetinje erscheinenden serbischen Zeitschrift „Zeta“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

(6682)

Das f. f. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 10., 11 und 12. September 1885, 33. 25864, 26001, 26168 und 26169, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Hostimil“ Nr. 24 vom 5. September 1885 wegen des Artikels „Žide v hostinstvi“ nach § 302 St. G., dann „Montags-Revue aus Bühen“ Nr. 36 vom 7. September 1885 wegen der Artikel „Prag, 6. September“ und „Heiße Fragen“ nach § 302, beziehungsweise §§ 63 und 64 St. G., „Ucitelske Noviny“ Nr. 37 vom 9. September 1885 wegen des Artikels „Zbesilost“ nach § 491 St. G. und Nr. V. des Geseges vom 17. December 1862 endlich Narodni Listy“ Nr. 249 (Morgenausgabe) vom 10. September 1885 wegen des Artikels „—a Praze, 9. zari“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Oberlandesgericht in Prag hat über Beschwerde der f. f. Staatsanwaltschaft in Böhm.-Leipa mit dem Erkenntnisse vom 9ten September 1885, 3. 24293, die Weiterverbreitung der „Rumburger Zeitung“ Nr. 69 vom 29. August 1885 wegen des Artikels „Reichenberg, den 27. August“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Tabor hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15. September 1885, 3. 7391, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tabor“ Nr. 37 vom 12. September 1885 wegen des Feuilletonartikels nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Brüx hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16. September 1885, Zahl 4896, die Weiterverbreitung der Gratisbeilage „Sanger Nachrichten“ zur Zeitschrift „Deutsches Volksblatt“ Nr. 71 vom 12. September 1885 wegen des Artikels „Eine Hopfenhalle in Ration“ . . . nach § 302 St. G., dann der „Bielea Zeitung“ Nr. 64 vom 12. September 1885 wegen des Artikels „Vor der Reichsraths-eröffnung“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Chrudim hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12. September 1885, 3. 7066, die Weiterverbreitung des Auftrages „Pratelske poselstvi nasemu obeanstvu“, gefertigt „V Ceske-Trebove l. P. 1885 mesika rada“, Buchdruckerei des Ignaz Hoban in Landskron, nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Pilsen hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15. September 1885, 3. 7616, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pilsener Reform“ Nr. 72 vom 9. September 1885, wegen des Artikels „Lägerische Verichterfater“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18. September 1885, 3. 13403, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Cesko-Moravske Cepy“ Nr. 14 vom 15. September 1885 wegen des Artikels „Z Tisnova“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Ung.-Grabisch hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17. September 1885 3. 7520, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Moravska Slovac“ Nr. 74 vom 16. September 1885 wegen der Artikel „Pan Buh zaplat!“ und „C. k. notar Kopriwa . . .“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Teschen hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11. September 1885 3. 6233, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Przedswit“ Nr. 5 Genf im September 1884, dann derselben Zeitschrift Nr. 8 vom December 1884 nach den §§ 63, 65 und 302 St. G. beziehungsweise §§ 302 und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Teschen hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11. September 1885, Zahl 6233, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Wojna domowa we Francyi“ von Karl Mary, Druckerei des Przedswit in Genf im Jahre 1884, nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Teschen hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11. September 1885, Zahl 6233, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Dora. A. Schafflego kwintessencyja Soeyjalizmu“, übersezt aus dem Deutschen von Peter Latorow, gedruckt in Genf 1881, nach den §§ 115, 119, 131, 132, 133, 58 a und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Görz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9. September 1885 3. 3607, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „La Rassegna“ Nr. 9 vom 5. September 1885 wegen des Artikels „Frammenti politici“ nach den §§ 63 und 64 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 11. September 1885, 33. 4236 und 4237, die Weiterverbreitung der Zeitschriften „Il Dalmata“ Nr. 68 vom 5ten September 1885 wegen des Artikels „Salona, 30. ago-to“, dann „Narodni List“ Nr. 66 vom 5. September 1885 wegen des Artikels „Livno, l kolovoza“ nach § 300 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 15240 (6978)
C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „Jan Romański”, której używać będzie Jan Romański, jako właściciel sklepu ze sprzedażą mięsa w Krakowie podpisując takową „Jan Romański”.
Kraków, 12 czerwca 1885.

L. 18254 (6977)
C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Forst-Producten-Unternehmung Wieliczka, Wincenty Fried” którą używać będzie Wincenty Fried jako właściciel handlu drzewem w Wieliczce podpisując takową w ten sposób, iż pod słowami stampilią wyciśniętymi „Forst-Producten-Unternehmung Wieliczka” podpisze „Wincenty Fried”.
Kraków, dnia 10 lipca 1885.

L. 2611/pr. (7348)
Dla Trybunału przysięgłych przy sądzie obwodowym w Rzeszowie na 4tą zwyczajną, dnia 1 grudnia 1885 rozpocząć się mającą kadencję zamianowani zostali: radca sądu krajowego wyższego Jan Schmid przewodniczącym, zaś c. k. radcy sądu krajowego Michał Rola Woszczyński, Stanisław Mossor, Teofil Hanasiewicz i Erazm Tałasiewicz zastępcami przewodniczącego.
Rzeszów, dnia 26 października 1885.

L. 16011. (6943 2—3)
C. k. sąd powiatowy delegowany miejski podaje do wiadomości, że rezolucję w sprawie tabularnej posiadłości wyk. hip. l. 154 Żukowie — przeznaczoną dla Stanisława i Anny Mosików, z pobytu niewiadomych, kuratorowi adw. dr. Brzeskiemu doręczył.
Tarnów, dnia 12 września 1885.

L. 14179. (6917 2—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie uwiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Joachima Susskinda, iż w sprawie wekslowej Feigi Berkowiczowej pko niemu o zapłacenie 300 zł., celem doręczenia t. s. uchwały z dnia 10 kwietnia 1885 l. 4007 i zastąpienia go w niniejszej sprawie ustanowił kuratorem ad actum adwokata dra Tołarza z substytucją adwokata dra Salomona.
W Tarnowie, dnia 1 października 1885.

L. 14901. (7309 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie niniejszym edyktem podaje do wiadomości, iż pp. Józef, Zofia ze Starzewskich Łabudzińscy w terminie edyktałnym zgłosili prawa własności do niektórych parcel wykazem hipotecznym majątności Kameralne i Wiercieńszczyzna objętych, wskutek czego termin do rozprawy w tym przedmiocie na dzień 27 listopada 1885 godzinę 10 z rana wyznaczony został.

Ponieważ pobyt spadkobierczyni s. p. Stanisława Baranowskiego wierzyciela dóbr, jako to: Hipolity Baranowskiej i Tekli ze Skrzyneckich 1go ślubu Tańskiej 2go ślubu Baranowskiej nie jest wiadomy, przeto przeznaczono dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo na kuratora tutejszego adwokata dra Bronisława Gałęckiego z substytucją adw. dr. Alojzego Malawskiego, z którymi rozprawa w powyższym przedmiocie według ustawy z dnia 25 lipca 1874 l. 96 Dz. p. p. przeprowadzoną będzie.

Wzywa się zatem wyżej wymienionych nieobecnych, aby w oznaczonym dniu albo sami osobiście się stawili, albo potrzebnych informacji swemu kuratorowi udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, gdyż inaczej wynikające z opóźnienia skutki sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie, dnia 15 października 1885.

L. 25886 (6888 2—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego księcia Sułkowskiego, iż przeciw niemu wniesionym został przez Samuela Robinsteina w dniu 13 maja 1885 l. 13168 pozew wekslowy o zapłacenie sumy 1500 zł. a. w., oraz że dlań ustanowiono kuratorem adw. dr. Boronńskiego w Krakowie, któremu pozwany w terminie dni 30tu środków obrony udzielić, albo też innego pełnomocnika zamianować i o tem tut. sąd w powyż. zakreślonym terminie zawiadomić winien.

Kraków, dnia 18 września 1885.

L. 36076. (7207 2—3)
C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie zawiadamia niniejszem, iż po Annie 1go Iwanowicz 2go Horwath, zmarłej we Lwowie w dniu 28 grudnia 1847 z pozostawieniem dwu rozporządzeń ostatniej woli a to z dnia 18 grudnia 1847 i z dnia 25 grudnia 1847, które ostatnie wyrokiem byłego magistratu król. stoł. miasta Lwowa

z dnia 24 lutego 1849 l. 1855 za nieważne uznane zostało, rozprawa spadkowa w tutejszym sądzie na podstawie ustawicznego porządku dziedziczenia wprowadzoną została i na tej podstawie powołane są do tegoż spadku dzieci tej spadkodawczyni, jako to: Anna Szezebiłowska, Marya Machnicka i Szczepan Iwanowicz, Justyna Zagórna i Zofia Zarzyzna. Gdy miejsce pobytu tychże spadkobierców sądowi jest niewiadomem, przeto wzywamy tychże wraz z ich śmierci dziedziców ich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, by się w przeciągu roku, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu, w sądzie tutejszym bądź to sami bądź przez wykazanych pełnomocników tem pewniej zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, ile że w razie przeciwnym imieniem tychże ustanowiony dla nich kurator adwokat dr. Hryszkiewicz się oświadczy i z nim tudzież ze zgłaszającymi się spadkobiercami rozprawa spadkowa przeprowadzoną zostanie.

Lwów, dnia 3 października 1885.

L. 25245. (6885 2—3)
C. k. sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie wzywa możliwego posiadacza zagubionego wekslu z daty Kraków 26 czerwca 1884 na 2600 zł. w. a. opiewającego, przez Józefa Kamockiego na rzecz Teofili Gołębskiej akceptowanego, za rok od daty płatnego, aby w ciągu dni 45 weksel ten tutejszemu sądowi przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel rzeczony na żądanie Teofili Gołębskiej za umorzony uznany zostanie.

Kraków, dnia 18 września 1885.

L. 3872/F. D. (7340 2—2)
W obwieszczeniu wyniku losowania obligacji indemnizacyjnych Wielkiego Księstwa Krakowskiego dnia 31 października 1885 do l. 2814 zaszła pomyłka drukarska w polskim tekście, gdzie zamiast obligacji Nr. 325 lit. A na 100 zamieszczono Nr. obligacji ind. 235 lit. a na 100 zł. Równie przy obligacjach Galicji wschodniej na 1000 zł. mylnie umieszczono Nr. 26415 zamiast 27415 na 1000 zł. Co się niniejszem prosi.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcji fundusów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 1 listopada 1885.

L. 15582. (6976 2—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Ochwęta iż z powodu wyniesionego przeciwko niemu przez Herscha Ochwęta w dniu 14 października 1885 do l. 15582 pozwu wekslowego o 175 złr. w. a. z pn. ustanowiono dlań kuratora w osobie p. adw. dra Goldammera z substytucją p. adwokata dra Salomona i nakaz zapłaty temuż kuratorowi doręczono.

W Tarnowie, dn. 15 października 1885.

L. 3442. (7351 1—3)
C. k. sąd obwodowy wzywa urodzoną dnia 1 kwietnia 1820 w Skawicy a przeszło 30 lat w tejże gminie nieobecną i ze życia niewiadomą Katarzynę Ramsiak, córkę po Wojciechu i Zuzannie Ramsiakach, aby z powodu wniesionej przez Jana Zajacę próśby o uznanie ją zmarłą, w ciągu roku jednego od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” w sądzie stanęła lub innym sposobem o swoim życiu sądowi lub też ustanowionemu dla niej kuratorowi, Józefowi Fickowi, wójtowi gminy Skawica, udzieliła wiadomości, inaczej po upływie roku, licząc od trzeciego ogłoszenia edyktu t. j. od dnia 1 grudnia 1885, na ponowne żądanie Jana Zajacę prośba jego o uznanie Katarzyny Ramsiak za zmarłą w celu przeprowadzenia po niej przewodu spadkowego, załatwioną zostanie.

Wadowice, dnia 1 sierpnia 1885.

L. 4653. (7365 1—2)
C. k. sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Michała Łuszczkiego, że w sprawie Mordki Schley na przeciw niemu pto 17 zł 72 ct, kuratorem Jana Piękosia z Sokołowa ustanowiono.

Sokołów, dnia 5 października 1885.

L. 15023. (7160 1—3)
C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Wanda Marya 2ga im. Horszowska, Stanisław Zajkowski, Władysław Zajkowski i Helena Malwina 2ga im. Zajkowska przeciw Wojciechowi Turskiemu, z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, pozw o uznanie pretensji tegoż w kwocie 177 zł. 29 ct. m. k. na cenę kupna dóbr Czarny z dnia 10, 11 i 12 kwietnia 1839 l. 15016 na 13 miejscu lokowanej, za zgastą i wyeliminowanie jej z tej tabeli płatniczej, wniosła, wskutek czego termin 90 dniowy do wniesienia obrony wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Wojciecha Turskiego jest niewiadomym, przema-

zył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata dr. Steca z substytucją adwokata dr. Goldammera na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmiał, ogólnie do bronięcia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać by musiał.

W Tarnowie, dnia 15 października 1885.

L. 26509. (7109 1—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Karola i Józefę małż. Górnisiewiczów, że celem doręczenia im uchwały egzekucyjnych w sprawie egzekucyjnej Joela Schwabingera przeciw nim o 111 zł. z pn. ustanowiono dla nich kuratora ad actum w osobie adw. dr. Boronńskiego z substytucją adw. dr. Schöna, któremu egzekucyjnym i środkom obrony udzielić lub innego pełnomocnika ustanowić i sąd tutejszy zawiadomić winni.

Kraków, dnia 2 października 1885.

L. 4818. (7185 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Leib Edel, że w sprawie Jakóba Felixa przeciw niemu o zapłacenie kwoty 270 zł. a. w. celem doręczenia tus. nakazu zapłaty z dnia 23 maja 1885 l. 3971 i zastępowania go w tym sporze kuratorem p. adwokat dr. Heyne z zastępstwem adw. dr. Billeta w Złoczowie ustanowiony został, — wzywając go, ażeby temu ustanowionemu kuratorowi obron swoich udzielił, lub w miejsce jego innego pełnomocnika ustanowił i takowego sądowi podał.

Złoczów, dnia 24 czerwca 1885.

L. 6866. (7092 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Maryana Rozborskiego, iż przeciw niemu wniosk pod dniem 9 października 1885 Dawid Rieger pozew wekslowy o zapłacenie 38 zł. i że nakaz zapłaty z dnia 10 października 1885 l. 6866 doręczono ustanowionemu kuratorowi drowi Bersonowi w Nowym Sączu.

Wzywa się zatem Antoniego Maryana Rozborskiego, aby ustanowionemu kuratorowi dostarczył potrzebnych środków obrony lub sądowi przedstawił innego zastępcę, gdyż zle skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, dnia 10 października 1885.

L. 15278. (7161 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż tarnowski dom komisyjowy Banku gal. dla handlu i przemysłu wniósł przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Arie Balsamowi pozew o zapłacenie kwoty 195 zł. w. a., wskutek którego dnia 3 września 1885 l. 13523 nakaz zapłaty wydany i kuratorowi dla tego pozwanego w w osobie adwokata dr. Ringelheima ze substytucją adw. dr. Goldammera zamianowanemu, został doręczony.

W Tarnowie, dnia 15 października 1885.

L. 15535. (6975 1—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Ochwęta, iż z powodu wyniesionego przeciwko niemu przez Leiba Taózera w dniu 14 października 1885 do l. 15535 pozwu wekslowego o 100 zł. a. w. z pn. ustanowiono dlań kuratora w osobie p. adw. dr. Goldammera z substytucją p. adw. dra Salomona i nakaz zapłaty temuż kuratorowi doręczono.

W Tarnowie, dnia 15 października 1885.

Doniesienia prywatne.

L. 1537 (7267 3—3)

Konkurs.

Przy Radzie powiatowej w Bohorodczanach jest do obsadzenia posada oficjała z roczną płacą 500 zł. w. a. i z prawem pobierania dyet za czynności komisyjne.

Do osiągnięcia tej posady wymaga się przede wszystkim technicznych wiadomości.

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie.

Z dniem 31go października 1885 r. było w obiegu: Asygnacyj kasowych naszego Banku a. w. złr. 149.000.

Kraków, dnia 2 listopada 1885.

(7381)

Dyrekcya.

a przynajmniej fachowego uzdolnienia około budowy dróg i mostów, następnie biegłości w obu językach krajowych i niemieckim tak w mowie jak i w piśmie, ładne i czytelne pismo, nieposzlakowany charakter i dokładne obznajomienie z manipulacją biurową.

Posada oficjała w pierwszym roku będzie tylko prowizorycznie nadana a stabilizacja może nastąpić dopiero po całorocznym nśleżtem pełnieniu obowiązków na wniosek Wydziału powiatowego przez Radę powiatową.

Mający chęć ubiegania się o tę posadę, winien wnieść swe własnoręcznie pisane i należyte udokumentowane podania do Wydziału powiatowego na ręce podpisanego Prezesa najdalej do 1 grudnia 1885.

Bohorodczany, 22 października 1885.

Prezes: Józef Szeliński m. p.

W KOMISIE KSIĘGARNI

J. MILIKOWSKIEGO

(P. Starzyk) we Lwowie, wyszły i są do nabycia we wszystkich księgarniach: [7002 3—3]

Zabytki sztuki w Polsce.

Zdjęcia wykonane przez słuchaczy Wydziału budownictwa c. k. szkoły Politechnicznej we Lwowie, pod przewodnictwem prof. Juliana Zachariewicza i asystentów. Zeszyt 1. Kaplica ogrojecowa we Lwowie, 9 tablic i tekst.

2 i 3. Cerkiew św. Jerzego i św.

Krzyża w Drohobyczu i Cerkiew

w Rozdole, razem 15 tablic i tekst.

Cena każdego zeszytu 2 złr. w. a

Uwiedomienie.

Dyrekcya „Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Podhajcach, Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką” zaprasza swoich członków na NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE, które się na dniu 16go listopada b. r. o godzinie 6 wieczór odbędzie w lokalu stowarzyszenia pod lic. 178, w celu uzupełniających wyborów.

Porządek dzienny:

1) Wybór członków dyrekcji w miejsc p. Jana Schenka i s. p. Saula Schorr.
2) Wybór członków do rady zawiadowczej w miejsce wystąpionych.

3) Ważni członków. (7382)

Podhajca, dnia 4 listopada 1885.

Izydor Lilienfeld Leon Allerhand.

Nakładem księgarni Seyfartha i Czajkowskiego we Lwowie

wyszło

CREDO

Chrześcijańskie prawdy wiary,

które wykladał w katedrze lwowskiej

w maju 1885 roku

ks. PIOTR SEMENENKO C. R.

Cena 2 złr. 50 ct.

Do nabycia we wszystkich księgarniach, (6936 2—6)

L. 8740 (7571)

Ogłoszenie.

Przy Dyrekcji galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego jest do obsadzenia posada adjunkta kancelaryjnego z roczną płacą 800 złr., i dodatkiem aktywnym 400 złr. tudzież z prawem do dwóch pięcioleci po 150 złr. i do emerytury.

Zycząc sobie otrzymać tę posadę powinien prośbę swoją, własnoręcznie pisaną najdalej do dnia 23 listopada 1885, do Dyrekcji galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wnieść i w takowej miejsc swe urodzenia, wiek, moralność i dokładną znajomość języka polskiego i niemieckiego, tudzież manipulacji kancelaryjnej a mianowicie prowadzenia protokołu podawczego świadectwami udowodnić, jak najmniej świadectwa z ukończonych szkół przedłożyć.

Z Dyrekcji galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego

We Lwowie, dnia 4 listopada 1885.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
porcelany, szkła i towarów mieszanych
we Lwowie, ul. Trybunańska 1. 6.
Założony w roku 1845

Dr. A. MAJEWSKIEGO
Zakład
wodoleczniczy
we Lwowie (w Kisielcu)
otwarty przez cały rok,
przyjmuje chorych z zupełnym zaopatrzeniem i **dochozających** do kuracji, która się odbywa od 6—8 godziny rano i od 4—6 godziny po południu pod nadzorem lekarza.
Równocześnie otwarte kąpiele ciepłe i Dusze dla szerszej publiczności.
(3501 63—?)

Ogłoszenie.

W dniu 11go listopada 1885, o godzinie 3ej po południu, w kancelaryi zarządu domu ubogich Chłopców, ulica Wronowskich 1. 2, odbędzie się publiczna licytacja na podstawie należycie osomplowanych i opieczetowanych ofert, celem dostawy żywności dla zakładu ubogich Chłopców na rok 1886, mianowicie dostawy mięsa, chleba, legumin.
Warunki licytacji interesowani przejrzeć mogą w kancelaryi zarządu wspomnianego zakładu.
Z Dyrekcji Domu ubogich Chłopców.
Lwów, dnia 31 października 1885. (7326 3-4)

Sposobność.

2.000 parawozów angielskich, pod gwarancją czysto-wołnianych **kaftaników** mamy na składzie i sprzedajemy takowe z powodu zbyt wielkiego zapasu po znacznie niższych cenach, mianowicie:

średniej wielkości, przedtem zł. 4.50 teraz 3.50
większe przedtem zł. 5, teraz 3 zł. 75 ct.
całkiem duże, przedtem zł. 5.50, teraz 4 zł.

Przytem polecamy największy wybór oryginalnych prof. **Dr. Jaegera KOSZUL, KAFTANIKÓW** i t. d.

Chustki jedwabne na szyję (Cachenez) w wielkim wyborze.

Gotowa bielizna barchanowa damska i dziecienna.

M. Beyer i Spółka

Lwów, ul. Karola Ludwika 1. 1.

(7175 4—12)

Okólnik.

Termin wyznaczony do ostatniego w tym roku zakupu dzieł sztuki do rozlosowania zbliża się; z tego powodu Dyrekcja Towarzystwa wzywa uprzejmie Szan. Pańów Korespondentów o przesłanie pieniędzy za rozsprzedane akcje wraz ze spisem imiennym akcjonariuszów najpóźniej do dnia 30 listopada b. r.

Kraków, dnia 30 października 1885 r.

Dyrekcja Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie.

Najprzedniejsze kuracyjne

WINOGRONA

Feslawskie

najstarannie opakowane w koszykach 4, 5 do 7 kilowych

codziennie świeże otrzymuje

i poleca najtaniej handel

St. Markiewicza

we Lwowie, w Rynku 1. 42.

(5800 20—?)

KAROL BAŁŁABAN
pod „Złotym kogutem“
we Lwowie, poleca
zupełnie świeży transport
chińsko-rosyjskiej
HERBATY
(5654)
ciemno naciągającej, przewybornej
w smaku i zapachu.

1/2 kło. Congo cesarskiej	złr. 2.20
1/2 kło. Familijnej	3.20
1/2 kło. Melange de Moskau	4.20
1/2 kło. Imperial	5.20
1/2 kło. Wysiewek własnego wysiewu	1.70
1/2 kło. sprowadzanych	1.50
1/2 kło. Souchong w oryg. opakowan.	4.—

Pieczwo do herbaty angielskie, francuskie i wiedeńskie nadzwyczaj smaczne

RUM z Jamajki

1/2 but. Rumu najl. bardzo starego	złr. 2.—
1/2 but. „ „ „ „ „ „ „ „	1.50
1/2 but. „ „ „ „ „ „ „ „	—75
1/2 but. „ „ „ „ „ „ „ „	1.20
1/2 but. „ „ „ „ „ „ „ „	—60
1/2 but. „ „ „ „ „ „ „ „	1.—
1/2 but. „ „ „ „ „ „ „ „	—50

Do P. T. urzędników i aspirantów ces. kr. kolei państwowej.

Mamy zaszczyt donieść P. T. urzędnikom kolejowym, iż otrzymaliśmy od e. k. generalnej Dyrekcji kolei państwowej w Wiedniu, pod dniem 10go października 1885, do l. 6307/6 a. wiadomość, iż oferta nasza na dostarczanie uniformów wedle nowego rozporządzenia została zatwierdzoną i zezwala nam na odbiór rat miesięcznych przez e. k. Dyrekcję ruchu we Lwowie.

Z tego powodu zaopatrziliśmy nasze magazyny w potrzebne materiały i jesteśmy w stanie wszelkim życzeniom zadość uczynić.

Przeto upraszamy P. T. urzędników i aspirantów udawać się do nas z zamówieniami z całym zaufaniem.

Z głębokim poważaniem

B. Mikuliński i S. Piatowski.

Adresować należy:

Bolesław Mikuliński we

lub

Stanisław Piatowski. Lwowie.

(7173 2—3)

Handel

F. W. Królikowskiego

we Lwowie,

plac Maryacki 7,

poleca

swój świeżo zaopatrzony skład

Herbat chińsko-rosyjskich

Herbata czarna, dobra	1/2 kl. złr. 2.—
„ wyborna, mieszanka	1/2 „ „ 3.—
„ Sansińska familijna	1/2 „ „ 3.60
„ czarna z kwiatem	1/2 „ „ 4.—
„ Kajow, najl. z herbat	1/2 „ „ 5.50
„ Souchong w skrzynkach oryginalnych	1/2 „ „ 4.—
„ Wysiewki własne 1/2 kl. 1.40 i „ 1.70	
„ Braci Poppow z Moskwy 1/2 kl. 4 i 4.40	

Rum z Jamajki, flaszką po złr. 2, 1.60 i 1.30

Arac de Goa, bardzo stary, flaszką złr. 2 i 1.60

Konjak prawdziwy, flaszką po złr. 2.50, 3.60

4 złr. i 5 złr. (7342 1-3)

Magazyn i pracownia

FUTER

Bronisława i Stanisława Wronskich

we Lwowie ul. Teatralna 1. 5,

polecają wszelkie gatunki futer męskich i damskich według najświeższych fasonów, tak miastowe jak i też podróżne, płaszcze astrachanowe, kaftaniki, retundy, kurtki do polowania, kołnierze i zarekawki damskie, fasonu najnowszego czapeczki damskie, czapki, kołpaki, zarekawki męskie, wierzchy gotowe do f. ter damskich jedwabne i wełniane, w rasonach najświeższych, wierzchy męskie, deki i t. d.

Wszelkie zamówienia według podanej miary, tak nowe jak do przerobienia, uskuteczniają w jak najkrótszym czasie i z całą akuracnością, sumiennie, pod gwarancją.

(5253 24—30)

Cenniki na żądanie franco.

poleca dla kościołów i cerkwi:

A M P U L K I

szkliste gładkie, para 45 cent. — szkliste rżnięte, para 1 zł. i wyżej
TACKI pod ampulki kryształowe sztuka 90 ct.

Biuro wydawnicze i ogłoszeń **J. P. Ińskiego** we Lwowie, ulica Karola Ludwika 1. 5, dostarcza przez swoich agentów P. T. abonentom

„Presse“

wiedeńską codziennie o godzinie 7mej rano do pomieszczenia, przyjmując także przedpłatę nowych abonentów na „Presse“ i wszelkie inseraty do tego czasopisma, oraz utrzymuje na składzie pojedyncze numery. (7370 1—2)

Skład fortepianów

SZKOŁA MUZYCZNA

M. A. H. H. A.

w Rynku 1. 9, I. piętro.

Nauka gry na fortepianie w 3 oddziałach i 8 klasach. Nauka śpiewu solowego. Fortepiany pod 10-letnią gwarancją z najlepszych fabryk, które się sprzedają za gotówkę i wypożyczają, jako też poleca takowe na raty miesięczne od 15 złr. — Stawne organy amerykańskie. (4965 31—?)

Budapeszt.

Winogrona kuracyjne

4 1/2 kl. najcenniejszych	złr. 2.—
4 1/2 kl. celnych	złr. 1.30
4 1/2 kl. Pigwy	od złr. 1.90 do 2.20

Powidła

4 1/2 kl. powidek najcenniejszych	złr. 1.60
4 1/2 kl. powidek celnych	złr. 1.45

Silwki suszone

4 1/2 kl. silwek najcenniejszych	złr. 1.80
4 1/2 kl. silwek celnych	złr. 1.45

Wisznie

5 kło. suszonych, franco	złr. 1.70
6 stoików kompletów „	złr. 2.80

Słojina

4 1/2 kl. wędzonej	złr. 3.40
4 1/2 kl. białej	złr. 3.30
4 1/2 kl. paprykowanej	złr. 3.50
4 1/2 kl. smalcu w blaszance	złr. 3.50

Kawa

4 1/2 kl. najcenniejszej	złr. 8.70
4 1/2 kl. celnej	złr. 6.8—
3 1/2 kl. marmol. morel.	złr. 4.—
4 1/2 kl. makaronu	złr. 2.20

jako i inne towary podług cennika wysłam.

Tomasz Gurowicz.

VII. Kiralyntcza 23.

(6585 10-15)

Ostrzeżenie przeciw podrabiaczom.

Pastilles de

TAMAR

INDIEN

GRILLON

Paris, E. Grillon, 27, rue Rambuteau.

Owoc przeczyszczający, orzeźwiający

PRZ. CIW

ZATWARDZENIU

i słabościom które mu towarzyszą jako to:

KRWAWNICOM, ŻÓŁCI, BRAKOWI APETYTU,

DOLEGLIWOŚCIOM ŻOŁADKA I KISZEK i t. d.

Bardzo przyjemny do zażywania, — nie zawiera w sobie żadnej części drażniącej. — bierze się nie zmieniając w niczem ani przywyknień ani zatrudnień codziennych.

Niezbędny i nieszkodliwy nawet kobietom brzemiennym, położnicom, dzieciom i starcom. Sprzedaje się we wszystkich składach materiałów aptecznych i w aptekach.

W dzień uśmierzyły się bole a w nocy stał się możebnym porządzany odpoczynek i sen;

tak sprawiły Pańskie Jana Hoffa piwo słodowe i Pańskie cukierki słodowe mojej słabej i umęczonej żonie wielką ulgę. Są to własne słowa właściciela dóbr **Garzo Józef** w Nagy-Körös z dnia 15 września 1885. Powyższe piwo, które nadeszło do filii w Peszcie opiewa dosłownie: Do Pana Jana Hoffa e k dostawcy nadwornego, wynalazcy nazwanego po jego imieniu Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego, dostawcy nadwornego wielu książąt Europy, e. k. radcy komisyjnego etc. Wiedeń, Graben, Bräunerstrasse 8.

Wielmożny Panie! Niniejszem upraszam Pana, byś mi zechciał przysłać odwrotną pocztą 13 flaszek Pańskiego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego i 2 woreczki cukierków słodowych. Sprawia mi pociechę że mogę szanownego Pana zawiadomić, iż wspomniane piwo słodowe jak nie mniej cukierki słodowe uśmierzały w dzień cierpienia mej żony a w nocy umożliwiały pożądaną odpocznę i sen, jednym słowem stwierdzam, że osiągnięty dotychczas skutek zadowalnia mnie, gdyż Pańskie wyroby słodowe leczniczo pożyteczne sprawiły wielką ulgę mojej umęczonej żonie. Nagy - Körös, 15 sierpnia 1885. **Garzo Józef** właściciel dóbr.

To są dowody dla cierpiącego, do których się przyłączają 63 wysokiach odszczególnień od cesarzów i królów. Żaden środek le zniczo-pożywny w całym świecie nie osiągnął od 37 lat swego istnienia tak korzystnego wyniku jak Jana Hoffa wyroby słodowe (piwo zdrowia z ekstraktu słodowego, czekolada sł. dawa, koncentrowany ekstrakt słodowy i słodowe cukierki piersiowe). Jeśli tylko pomoce jeszcze jest możliwa, natenczas przyniosą ją Jana Hoffa wyroby słodowe. Słabemu zabłyśnie promyk nadziei, że mu dostępny jest pewny środek dający mu gwarancję, że nadzieja wyleczenia się niezawiedzie go. Jakkto jednak przy innych lekach czasami bywa. Flaszka piwa zdrowia z ekstraktu słodowego kosztuje we Lwowie 70 ent.

Uwaga. Wszelkie inne anonysy o ekstraktach słodowych dotyczą naśladowań, na co zważać winni tak cierpiący jak i lekarze. Prawdziwe Jana Hoffa wyroby słodowe zaopatrzone być muszą marką ochronną (wizerunkiem wynalazcy Jana Hoffa i podpisem Jan Hoff.)

Opis wraz z wskazówką używania wyleczonych chorych, którzy wyl. czeni zostali z cierpien piersiowych, z osłabienia ciała i hemeroidów, otrzyma każdy bezpłatnie

Ceny przesyłek z Wiednia: Piwo zdrowia z ekstraktu słodowego (z paczka i flaszkami) 6 flaszek 3 złr. 82 ent., 13 flaszek 7 złr. 26 ent., 28 flaszek 14 złr. 60 ent., 58 flaszek 29 złr. 10 ent. Koncentrowany ekstrakt słodowy 1 flakon 1 złr. 12 ent., 1/2 flakonu 70 ct. Czekolada słodowa 1/2 kila I. 2 złr. 40 ent., II 1 złr. 60 ent. Słodowe cukierki piersiowe w woreczkach po 60 ct., 30 ct. i 15 ct.

Główne składy we Lwowie utrzymują: S. Rucker, J. Beiser, P. Mikolasch, H. Blumenthal apt., K. Bałaban, dalej Wewiorski, A. Sklepinski, A. Kochanowski, J. Piepes apt., A. Solecki. W Czortkowie: L. Noss, aptekarz. W Czerniowiecach: J. Schmeich, A. Bayer, Dr. Barber, apt., W. Drohobycz: I. Alchmüller, apt., W. Jarosławin: J. Roam, A. Wisłocki, apt., S. Ellenberg, W. Jasle: T. W. Brzawicz, W. Kołomyi: J. Sidorowicz, apt., W. Krakowie: K. Wiszniewski, Trauczyński, Jan Janiga, W. Rzeszowie: A. Karpiński, apt., Neugebauer, Schaiter i sp. W Samborze: J. Aleksiewicz, apt., W. Stawisławowie: J. Macura, A. Amrowicz, apt., W. Stryju: Bałaban i Apfelgrün. W Tarnopolu: F. Jamrógiewicz, H. Kahane, apt., W. Złoczowie: Józef Gold.

Niżej 2 złr. nie przesyła się towaru.

Wskaz